

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
SEPTEMBER 2

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week of May, the third week in June, the first week in September, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVIII Nr. 33 (5826)

2017. gada 2. septembris – 8. septembris

Sveika, Latvija! apciemo Laiku

Šai braucienā Tēvzemi apmeklēja 14 meitenes un astoņi puīši: Nils Bergs, Edijs Blumbergs, Filips Blumbergs, Matīss Brants, Kaiva Eglīte, Alda Ezera, Silvija Grava, Stella Sveile-Grainsa, Amalie Kanne, Kaija Lārmane, Laura Legzdiņa, Toms Maksīšs, Elizabete Mitenberga, Krusa Neimligere, Maija O'Hara, Arturs Seng, Sandra Seng, Annele Sīpols, Krista Tora, Miķelis (Mika) Tums, Emīls Zamurs, Karlīne Zubāne.

Viņus pavadīja audzinātāji Marisa Gudrā, Lija Krievs, Kalvis Mikelšteins, Gints Grīnbergs, kā arī brauciena Latvijas koordinatore Anita Ozola. Viņa bērnus raksturoja kā ļoti gudrus, aktīvus un draudzīgus. Gan jaunieši, gan viņu audzinātāji uzdeva daudz jautājumu par mūsu avīzes vēsturi un šodien. Vidi vienojāmies, ka mudināsim tautiešus pasūtīt *Laiku*, lai tas būtu ikvienā mājā.

ILZE
GAROZA

Amerikas latviešu apvienība aicina visus aktīvos Latvijas izcelsmes uzņēmumu vadītājus, profesionāļus un dažādu nozašu speciālistus atsaukties aicinājumam piedalīties konferencē „*Spotlight Latvia*,” šā gada 26. oktobrī Čikāgā. Tās mērķis ir iepazīstināt Amerikas uzņēmējus ar biznesa sadarbības iespējām ar Latviju. Konferenci rīko Amerikas latviešu apvienība sadarbībā ar Latvijas vēstniecību ASV, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru, kā arī ar vietējo rīcības komiteju Čikāgas pilsētā.

„Šī ir pirmā šāda veida un līmeņa konference kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas, kas notiek ASV ar fokusu uz ekonomiskās sadarbības veicināšanu starp Latviju un Ameriku,” paskaidro konferences rīcības komitejas priekšsēdis, Latvijas goda konsuls Ilinojas štatā Roberts Blumbergs.

Konferenci, kas notiks *Waldorf Astoria* viesnīcā, atklās Latvijas Ministru prezidenta biedrs, ekonomikas ministrs Arvils Ašerādens, Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis, kā arī Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras vadītājs Andris Ozols. Tam sekos Latvijas uzņēmumu prezentācijas no tādiem sektoriem kā

industriālā ražošana, pārtikas rūpniecība un IT sektors, kā arī transports un loģistika.

„Mēs esam saņēmuši līdzdalības apstiprinājumu no daudziem Latvijas lielākajiem un inovatīvākajiem uzņēmumiem, kuŗi ir ieinteresēti sadarboties vai paplašināt sadarbību ar ASV,” paskaidro R. Blumbergs. „Konference ir veidota uz *win-win* principa. Tā nodrošinās iespēju ASV uzņēmumiem iepazīties ar augstākās kvalitātes produktiem un pakalpojumiem, ko piedāvā Latvijas uzņēmumi, un uzzināt par biznesa iespējām Latvijā, kā arī Baltijas reģionā,” norāda R. Blumbergs.

Jāatzīmē, ka dalību konferencē apstiprinājuši tādi ietekmīgi uzņēmumi kā ķīmiskās un tekstila rūpniecības uzņēmums *Valmieras stikla šķiedra*, kas pirms pāris gadiem atvēra ražošanas filiāli Džordžijas štatā, un līdz 2022. gadam ir plānots tur ieguldīt 90 miljonus ASV dolaru, kļūstot par lielāko darba devēju Lorensas apgabālā. Tāpat konferencē savu dalību apstiprinājis uzņēmums *Latvijas Finieris*, kuŗa produkcija izmantota gan popzvaigznes *Madonnas* koncertskatuŗju virsmās, gan *Porche* sēdekļos un *Mercedes Benz* automašīnu grīdās. Vienlaikus konferencē plānota plaša pārtikas ražotāju pārstāvniecība,

to skaitā *Laima* un *Pūre* šokolādes ražotāji, piena pārstrādes uzņēmums *Food Union*, kartupeļu cietes ražotājs *Aloja-Starkelsen* un citi. Atsevišķa sesija būs veltīta Latvijas IT sektoram un tā piedāvātajām iespē-

ci jaunuzņēmumu izveidei.

„Kā to savā uzrunā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā pirms gada sacīja ASV viceprezidents Džo Baidens, Latvija ir ieguldījusi lielu darbu, lai atrisinātu tās militārās un enerģētikas drošības jautāju-

Latvijas goda konsuls un „*Spotlight Latvia*” konferences rīcības komitejas priekšsēdis Roberts Blumbergs (pa kreisi) pēc „*Spotlight Latvia*” prezentācijas Latvijas Ārlietu ministrijā šī gada 13. jūnijā. Pa labi no viņa Latvijas Ārlietu ministrijas Ārējo ekonomisko sakaru veicināšanas nodaļas Otrā sekretāre Ieva Pundiņa un Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras pārstāvniecības ASV vadītājs Toms Zvidriņš

jām sadarbībai. Jāatzīmē, ka pēdējos gados Latvija kļuvusi par nozīmīgu spēlētāju IT ārpakalpojumu nodrošināšanā, kā arī par vienu no labvēlīgākajām vietām Ziemeļeiropā IT un

mus. Bet, lai virzītos uz priekšu, Latvijai ir jāaudzē sava ekonomika un jārada plaukstoša biznesa vide,” skaidro ALA priekšsēdis Pēteris Blumbergs. „Amerikas latviešu apvienībai ir līdzīga pār-

liecība, un tā vēlas dot savu ieguldījumu Latvijas attīstībā, palīdzot savienot Latvijas uzņēmējus ar partneriem ASV. Ja ALAs biedriem izdotos attīstīt pašiem savu biznesu caur dalību šajā konferencē, tas būs tikai papildu ieguvums,” piebilst P. Blumbergs.

Amerikas latviešu apvienība un konferences rīkotāji aicina atsaukties tos Amerikas latviešus, kas aktīvi darbojas dažādās ražošanas industrijās, tai skaitā pārtikas ražošanas uzņēmumos, IT sektorā, tirdzniecības jomā un kam būtu interese uzzināt vairāk par biznesa sadarbības iespējām ar Latviju. P. Blumbergs arī aicina ALAs biedrus konferencē mērķtiecīgi piesaistīt amerikāņu dalībniekus, lai pēc iespējas plaša amerikāņu uzņēmēju auditorija uzzina par ekonomiskās sadarbības iespējām ar Latviju.

Konferences rīkotāji pateicas tiem ALAs biedriem, kas jau ir dāsnīgi atsaukušies uz aicinājumu atbalstīt konferences norisi arī finansiāli. Viņu vidū Valija un Modris Galenieki, Dzintars Abuls, Ēriks Blumbergs, Kārlis Vizulis, Mārtiņš Staks, Jānis Lucs un Pēteris Āboliņš.

Plašāka informācija par konferenci un par līdzdalības iespējām tajā atrodama mājas lapā: www.spotlightlatvia.com

Nākamais numurs iznāks 16. septembrī

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; 3RD WK - JUN;
1ST WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Administratore ASV: Rasma Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.usKandas ziņas: Mārtiņš Štauers
104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca,**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
(732) 549-0445, laiksdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet

[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00**FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI!** Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!Laiks pa gaisa pastu Amerikā 6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā 6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā 6 mēneši \$140.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 6 mēneši \$175.00JAUNO LAIKS abonements – četras avīzes gadā ASV \$20.00
Kanadā gadā ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn.

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Vācijas prezidenta vizīte

Vācijas prezidenta Franka Valtera Šteinmeiera ierašanās Rīgā

Riga Ven Travel Inc.**Ceļojums uz Gvatemalu –
lēts, pievilcīgs, eksotisks.
Aicinu pieteikties!**Zvaniet – INESE ZAKIS
Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715**Valmieras drāmas teātra viesturneja Ziemeļamerikā 2017. gadā
ar Harija Gulbja lugu "Medību pils"****VAŠINGTONĀ D.C. - piekdien, 8. sept., plkst. 20:00**Vašingtonas latviešu draudzes namā - 400 Hurley Ave. Rockville, MD
Riko Latviešu organizācijas Vašingtonā DC - Anita Juberte 301-814-1080.**ŅUJORKĀ - sestdien, 9. sept., plkst. 16:00**Ņujorkas Latviešu dr. Jonkeru baznīcas telpās - 254 Valentine Ln. Yonkers, NY
Riko Ņujorkas latviešu organizāciju padome - Anita Bataraga 201-788-5315**PRIEDAINĒ - svētdien, 10. sept., plkst. 14:00**Priedainē - 1017 State Route 33 Freehold, NJ
Riko Ņudžerzijas Latviešu Biedrība - Jānis Grigalinovičs-Leja 732-610-8226**BOSTONĀ - trešdien, 13. sept., plkst. 19:00** (Draudzības stunda plkst. 18:00)Trimdas draudzes zālē - 58 Irving St. Brookline, MA
Riko Amerikas latviešu tautiskā savienība - Aija Dreimane 781-558-3814**TORONTO - piekdien, 15. sept., plkst. 19:00** (Draudzības stunda plkst. 18:00)Latviešu Centrā Toronto - 4 Credit Union Dr. Toronto, ON
Riko Kanādas Latviešu Centrs Toronto - Iesakām aizrunāt biļetes 416-759-4900**KLIVLANDĒ - sestdien, 16. sept., plkst. 17:00**Apvienotās draudzes namā - 1385 Andrews Ave. Lakewood, OH
Riko Daugavas Vanagi un Klivlandes Latviešu biedrība - Haralds Mazzariņš 330-467-7830**DETROITĀ - svētdien, 17. sept., plkst. 18:00**Sv. Pavila dr. sabiedr. zālē - 30623 W. Twelve Mile Rd. Farmington Hills, MI
Riko Latviešu apvienība Detroitā - Līga Jekabsone 734-426-8488**KALAMAZŪ - trešdien, 20. sept., plkst. 19:00**Kalamazū latviešu centrā - 100 Chery Hill St. Kalamazoo, MI
Riko Kalamazū latviešu biedrība - Maira Bundža - 269-352-3507**ČIKĀGĀ - piekdien, 22. sept., plkst. 19:00**Čikāgas latviešu biedr. namā (2. stāvā) - 4146 N. Elston Ave. Chicago, IL
Riko Čikāgas latviešu biedrība - Dace Ķesbere 773-919-3936**MINEAPOLĒ - svētdien, 24. sept., plkst. 12:00**Mpls. - St. Paulas latv. ev. lut. dr. nama telpās - 3152 17th Ave. S. Minneapolis, MN
Riko Latviešu organizāciju apvienība Minesotā - Maija Zaeska 763-972-2521**PORTLANDĒ - otrdien, 26. sept., plkst. 19:00**Oregonas Latviešu centrā - 5500 SW Dosch Rd. Portland, OR
Riko Oregonas Latviešu biedrība - Ilva Metlāne 503-614-8779**SIETLĀ - trešdien, 27. sept., plkst. 19:00**Sietlas latviešu centrā - 11710 3rd Ave. NE Seattle, WA
Riko Latviešu biedrība Vašingtona štātā - Inta Wiest 425-678-8774**SANFRANCISKO - sestdien, 30. sept., plkst. 16:00**ZKL luterāņu draudzes namā Lielajā zālē - 425 Hoffman Ave, San Francisco, CA
Riko Ziemeļkalifornijas Latviešu biedrība - Taira Zoldnere - 650-279-8409**LOSANDŽELOSĀ - svētdien, 1. okt., plkst. 13:30**Latviešu Sabiedriskajā Centrā - 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA
Riko Dienvidkalifornijas latviešu biedrība - Nora Mičule 818-508 6872**Turneju rīko Latviešu kultūras biedrība TILTS ar Latviešu Fonda un Amerikas
latviešu apvienības atbalstu, sadarbībā ar izrādes vietējām organizācijām**

Latvian Cultural Association TILTS

Latviešu kultūras biedrība TILTS

MĀRIS
BRANCIS

Dainai Dagnijai šis ir jubilejas gads. Varbūt tādēļ nu jau trešo reizi viņa iznāk publikas priekšā ar izstādi. Atkal galerijā „Tifāna”, kas iekārtojusi Jāņa ielā aiz Jāņa baznīcas Vecrīgā. Telpa, kā zināms, šeit ir neliela, tomēr galerijas vadītāja nevairās no liela izmēra gleznām, kā tas ir arī šoreiz.

Jaunajā izstādē izlikta Dainas Dagnijas vecākas gleznas ar nosaukumu „Amerika un sabiedrība. 70. gadi”. Piecas gleznas attēlo Amerikas sabiedrību no dažādiem aspektiem. Patiesībā, būdama sociāli aktīva, gleznotāja šajos gleznojumos vērsās pret jebkuŗas sabiedrības un valsts labi situētas sabiedrības miētpilsoniskumu, gara inertumu, pašapmierinātību un iekšējo trulumu, kas dažbrīd robežojas ar cietsirdību. Nekas tieši nav pateikts, tikai jāieskatās un jādōmā līdz mākslinieces sīzeta izklāstam. Izvēsta stāstījuma jau arī nav, viņa prot atrast tēlus, kas izteic autorei ideju. Palīdz arī uzsvērtā plakne, cilvēku figūru izteiktā frontālitate, aprišu iz-

teiksmīgums un vienkāršojums, kas tuvs ornamentam. Krāsas bieži izvēlētas ļoti košas, dzīvespriecīgas, taču tās rada maldīgu priekšstatu. Daina Dagnija it kā vēsta – neuzticies virspusei, palūkojies dziļāk.

„Diktatorā” valda zaļie, dzelte-

nie un sarkanīgie toņi, taču gleznas nosaukums it kā miermīlīgo „ģimenes foto” pavērs citā virzienā, kas visu noliek īstajās vietās. Savukārt glezna, kas latviski ieguvusi nosaukumu „Mērķa karalienē” jeb angļiski „Target Queen”, patiesībā ir runa par šautriņu

spēli, un tad šī puskaīlā sievietē, tīrās, košās krāsās, tēla platais smaids un zvaigznes, kas izkaišitas pa apģērbu un pa visu laukumu, iegūst gluži citu nozīmi. Runa ir par spēlmaņu, un ne tikai viņu, slēpto nežēlību – nevainīga spēle, bet kas var tai sekot?...

„Krāsas spriedze nozīmē dzīvību. Man vienmēr gleznošana ir bijusi primārā. Padodos gleznošanas plūdumam, kādam spēkam, kas ir manī. Tas ir bijis liktenis un absolūta vajadzība,” atzīstas Daina Dagnija. Izstādes gleznas to apliecina.

Diktators

Izstādes kopskats

ANDRIS
RITMANIS

... Gaisma ausa, lēnām ausa, un tad uzcēlās skaista Gaismas pils!

Mēs, latvieši, varam būt lepni, ka jūtam Gaismu un mums ir sava Gaismas pils, kuŗā varam paši ieiet ar lepni paceltām galvām un kuŗā šodien ieiet cilvēki no visas pasaules, apbrīnojot un jūtot gaismu, kas tajā margo un dod spēku labiem darbiem.

1918. gadā kā brīnums piedzima Latvijas valsts, un septiņus gadus vēlāk, 1925. gada 17. janvārī, piedzima Gunārs Birkerts. Viņš piedzima brīvajā, neatkarīgajā Latvijā, un līdz ar to kļuva par vienu no Latvijas Zelta jaunatnes, kam bija laime izbaudīt mūsu dzimtenes uzplaukumu, līdz sākās bezjēdzīgais Otrais pasaules karš, tika iznīcināti mūsu sapņi, un smagi cieta mūsu tauta.

Kā sākās mūsu apbrīnotā drauga, īstena latvieša Gunāra Birkerta dzīves gājums un kā tas ritēja 92 gadus?

Gunāra māmiņa Mērija (dz. Šopa, 1894-1982), pedagoģe, valodniece, folkloriste, bija precējusies ar psihologu, rakstnieku, folkloristu Pēteri Birkertu (1881-1982). Viņi abi sakopoja “Latvju sakāmvārdus un parunas”, “Latvju tautas anekdotes” u.c. Diemžēl īsi pirms Gunāra piedzimšanas vecāki izšķīrās, un Gunārs man stāstīja, ka savu tēvu tā

arī nekad nesatika. Zēnu dziļi latviskā un kultūras gaisotnē ar lielu mīlestību audzināja Gunāra māte. Kad Gunārs bija skolas gados, Mērija apprecē-

Lidija Ritmane – abām pie rokas bija pa blondam puīšlim. Abi izskatījās gandrīz kā meitenītes, jo viņu mati bija sakopti līdzīgi kā citkārt

“skuķu puikām”. Nevarējām to izturēt un jau pēc trim mēnešiem padēvamies. Devāmies pie friziera Tomiņa Krišjāņa Barona ielā, kuŗš mūs “ap-

4, Mežaparkā), kur bija manas mājas. Kopā svinējām dzimšanas dienas un citus svētkus. Bijām lepni uz mūsu skolu. Valsts Paraugpamatskolas karogā bija ierakstīts: „Augsim Tēvijai, patiesībai, gaismai un dailei”.

Kad 1937. gada rudenī Rīgas pilsētas 1. ģimnazijā uzsāka sagatavošanas klases, uz 90 vietām bija pieteikušies vairāki simti. Abi ar Gunāru bijām ieguvuši daudz labu zināšanu mūsu pamatskolā, līdz ar to eksāmenus nokārtojām spīdoši un iekļuvām to laimīgo skaitā, kuŗi tika uzņemti šajā slavenajā skolā – Gunārs reālā klasē, kas specializējās matemātikas padziļinātā apgūšanā, es – humanitārā klasē, kur dominēja valodas.

Drīz uzzinājām, ka mūsu skolas pirmsākumi bijuši jau 1211. gadā, kad Rīgā nodibināja Domskolu – pirmo skolu Latvijā un Baltijā. 1631. gadā to pārveidoja par Akadēmisko ģimnaziju. 1868. gadā pirmo reizi skolas vēsturē latviešu valoda kļuva par mācību valodu. Skolas nosaukumi gan mainījušies 15 reizes. Mūsu skola par Rīgas pilsētas 1. **ģimnaziju** saucās no 1929. – 1940. gadam. Tā bija zēnu **ģimnazija**. No 1996. gada skolai ir jauns nosaukums – Rīgas Valsts 1. **ģimnazija**, un tajā uzņem arī meitenes...

(turpināts 4. lpp.)

G. Jaunais arhitekts Gunārs Birkerts 1949.gadā pēc studijām Štutgartē

Latvijas Nacionālā bibliotēka – Gaismas pils Rīgā

jās ar ģeografu Indriķi Sauli-Sleini, kuŗš bija jauks, gudrs un sirsnīgs cilvēks, Gunāra patēvs.

Mērija Saule-Sleine ir piedalījusies “Mūsdienu latviešu literārās valodas gramātikas” sarakstīšanā. Tāpat strādājusi pie “Latviešu literārās valodas vārdnīcas”. Viņa ļoti cienīja akadēmiku, valodnieku Jāni Endzelīnu un viņa latviskās formas valodu.

Bet 1932. gada rudenī Valsts Paraugpamatskolas pagalmā Skolas ielā 32 iestaigāja divas māmiņas: Mērija Birkerte un

meiteņu īsmati. Zēni tika ierakstīti pirmskolas klasē. Šo jauko skolu vadīja cienījamais literāts un pedagogs Fricis Jansons. Skolas ēka bija savāda: piecstāvu nams, kas piederēja valstij, tajā bija skolas telpas, daži biroji un dzīvoklis skolas vadītājam.

Šeit abi puikas – Gunārs un Andris drīzi vien sadraudzējās. Draudzība bija īsta, un tā turpinājās 85 gadus. Abiem patika skolābiedrene, mīlīgā Dagmāra Liepiņa, abi cīnījās pret nejaukiem klases biedriem, kuŗi viņus iesauca par

cirpa”. Nu mums bija īsi mati – tāpat kā citiem puikām. Mammiņas raudāja...

Pamatskolas laiks bija skaists un bezbēdīgs. Jāmācās gan bija dūšīgi, taču skolotāji bija tik labi un interesanti, ka zināšanas pašas saplūda mūsu smadzeņu podos. Skolas lielā zāle bija piektajā stāvā. Likās, ka tās grīda ligojās, kad lēcām ar meitenēm brašu polku.

Bieži pēc skolas sagudrojām dažādus “stiķus”, ciemodamies gan Ģertrūdes ielā, kur toreiz dzīvoja Gunārs, gan Matīsa ielā 36 (vēlāk – Meža prospektā

(Turpināts no 3. lpp.)

ANDRIS RITMANIS

Ai, skaistie ģimnazijas gadi! Visi valkājām glītas, melnas uniformas. Galvu sedza "caķīgas" zilas cepures, ko varēja valkāt visādos veidos.

Mūsu ģimnazijai atradās skaistās, plašās telpās ar vingrotavu, kur mēs ar Gunāru un citiem zēniem izveidojāmies par gluži labiem basketbolistiem. 1939. gadā Latvijas basketbola zēnu līgā "Universitātes sporta" komanda, kuŗā spēlēja Gunārs, izcīnīja trešo vietu.

Gunārs bija arī ļoti labs peldētājs krūšu stilā, es – brīvā stilā, Trenējāmieš Mežparkā, Ķīšezerā peldētavā, un piedalījāmieš sacīkstēs. Gunārs ar labiem panākumiem startēja no „Universitātes sporta” komandas.

Skolas gados viņš iemācījās spēlēt vijoli un klavieres, kā arī dziedāja ģimnazijas kori. Taču vissvarīgākais mums bija iegūt zināšanas un labas atzīmes, jo jau agros ģimnazijas gados Gunārs zināja, ka grib kļūt arhitekts, es savukārt cerēju dienās būt ārsts.

Skaisto dzīvi un sapņus smagi sabojāja komunistu okupācija 1941. gadā un uz dažiem gadiem pilnīgi iznīcināja nejēdzīgais Otrais pasaules karš. Tajā ar varu ierāva gan Gunāru, gan mani, gan visus mūsu klases zēnus.

Pēc kara Gunārs nonāca brīvajā pasaulē viens, jo viņa mīļā māmiņa palika okupētajā Latvijā, un savu vienīgo, mīļo dēlu viņa varēja atkal apkampt tikai pēc gandrīz 25 gadiem.

1944. gadā no Latvijas uz Dienvidvāciju – Nordlingenu kā bēgļi devās Grašu ģimene. Viņu dēls Augusts kļuva par mīļu Gunāra draugu jau ģimnazijas gados, jo abi mācījās reālā klasē, kopā sportoja, piedalījās mūsu "večerinkās", kad sanācām kopā ar mūsu latviešu draudzenēm – dziedājam, dejojām... Graši Gunāru mīļi uzņēma, un jau 1945. gada rudenī viņi abi ar Augustu iestājās Štutgartes tehniskajā augstskolā, ko Gunārs 1949. gadā absolvēja ar diplomēta arhitekta un inženiera gradu, Augusts izstudēja inženierzinātnes.

Kādreiz ģimnazijas gados runājām par nākotni un meitenēm, abi cerējām, ka reiz atradīsim mīļas un gudras meitenes, ar ko kopā pavadīt mūžu. Man laimējās jau Latvijā. Gunārs savu sapņu meiteni Silviju Zvirbuli satika Nordlingenā un šo jauko, sirsnīgo, izskatīgo un gudro meiteni vairs nelaida vaļā. Silvija Latvijā mācījās Franču licejā,

Trīs Rīgas pilsētas 1. ģimnazijas zēni 1939. gadā. No kreisās: Gunārs Birkerts, Uldis Raisskums un Andris Ritmanis

Pie Birkertiem Bloomfield Hills 1964. gadā. No kreisās: Gunārs, Silvija, Asja un Andris Ritmaņi, priekšā Ēriks Birkerts, jaunākais dēls

Gunārs un Silvija Birkerti 1958. gadā un viņu vecākie bērni: Svens un Andra

taču ģimnaziju pabeidza tikai Vācijā, Eslingenā. Zvirbulu vārdu Rīgā zināja daudzi, jo Silvijas tēvam Rīgā, Elizabetes ielā

piederēja fotostudija, kuŗai bija ļoti laba slava. Iegriezās daudzi, daudzi, lai iegūtu skaistas pašu, vai ģimenes fotografijas.

Atceros, ka ģimnazijas gados mēs, Rīgas pilsētas 1. ģimnazijas zēni, protams, arī Gunārs, klejojām vakaros pa Rīgas "Brodveju" – Elizabetes ielu, no Krišjāņa Valdemāra līdz Krišjāņa Barona ielai. Ceļš veda gaŗām Zvirbuļa foto studijai, kas atradās tuvāk Brīvības ielai. Pa "Brodveju" klejoja arī ģimnaziju meitenes. Mēģinājām izskatīgākajām "piecirst". Ja izdevās – staigājām visi bariņā. Kas tas bija par fanu!

1949. gada augustā Silvija ar vecākiem izceļoja uz Ameriku un apmetās Prinstonā, Ņūdžersijā. Silvija atrada darbu slavenajā *Institute for Advance Studies*, kur, starp citu, viņai bija jāpārtulko dažādi raksti no franču vai vācu valodas angļu valodā.

Gunārs steidzās Silvijai palāt, un ieradās Prinstonā 1949. gadā ap Ziemsvētku laiku, kad saderinājās. Taču pirms apprecēšanās – kā tas Latvijā bija pieņemts – Gunārs metās darbā, „lai varētu nostabilizēt savu stāvokli”. Viņš devās uz Čikāgu, kur atrada darbu savā profesijā. Abi apprecējās 1950. gadā Ziemsvētku laikā un pārcēlās dzīvot uz Blumingtonu, Mičiganā.

1951. gadā savā firmā Gunāru pieņēma darbā slavenais arhitekts *Ero Saarinen*. Pēc pieciem gadiem Gunārs pārgāja pie citas slavenības – arhitekta *Minor Yamasaki* un darbojās kā galvenais projektētājs. 1962. gadā Gunārs atvēra pats savu biroju un uzsāka privātpraksi.

Talantīgā arhitekta zināšanas un panākumi ātri auga. Gadu gaitā viņš radīja vairāk nekā 200 projektu. Tika uzbūvēts ap 180 celtni. Par tām ir daudz rakstīts, Gunārs ir ieguvis pasaules slavu un saņēmis daudz apbalvojumu, arī Latvijas valsts Triju Zvaigžņu ordeni.

Kuŗš gan nav apbrīnojis Gunāra projektēto varenu Federālo Rezervju bankas celtni Mineapolē vai Stikla muzeju Korningā! Tās abas ir iekļautas 150 visu laiku labāko ASV uzcelto ēku sarakstā. Gunāru mēdz dēvēt par „Gaismas arhitektūras meistar”, jo viņš savās celtnēs meistarīgi izmanto gaismas vērtību un efektus.

Kad ciemojos pie Birkertiem Blūmingtonā un Gunārs jau bija ieguvis pasaules slavu, mūsu sarunā viņš atzinās: „Nez, vai būtu tik tālu ticis, ja man nebūtu Silvijas.” Viņa tik labi prata, kad vajadzīgs, piebremzēt talantīgā Gunāra trauksmīgo radošo garu, kas nereti brāzās vēja ātrumā. Sakarā ar

Gunāra projektiem gan ASV, gan tālās zemēs, kā Venecuēlā un citur viņam bija bieži jāceļo. Kad nodokļu inspektors reiz jautājis, kāpēc no nodokļiem atvilkti ceļa izdevumi arī Silvijai, Gunārs atbildējis, ka Silvija viņam ir absolūti nepieciešama radošajā darbā un ka bez viņas palīdzības tas vienkārši nebūtu iespējams. Inspektors pakratījis galvu, bet paskaidrojumu pieņēmis.

Gunāra plašajā, trauksmainajā darbības laikā Birkertu bērni varēja palikt tā kā paēnā, taču tas, pateicoties Silvijai, tā nenotika – ģimene bieži devās kopīgos ceļojumos. Vienā no tiem bija jauka atkalredzēšanās pie mums Oregonā. Silvija ar Gunāru ir uzaudzinājuši trīs jaukus, panākumiem apveltītus bērnus, kuŗiem bija izdevība iegūt augstāko izglītību. Šodien visiem trim ir savas ģimenes un kupls bērnu bariņš.

Vecākais dēls Svens kļuvis par pazīstamu angļu valodas literatūras kritiķi, māca Hārvarda universitātē, ir sarakstījis vairākas grāmatas. Andra izstudēja interjera dekorēšanas mākslu un nu vada pati savu uzņēmumu Jaunākais dēls ir Ēriks (lepojos, ka esmu viņa krusttēvs) studēja Starptautisko likumdošanu un attiecības, tagad strādā atbildīgā, vadošā darbā Čikāgā. Silvija ar Gunāru lepojās arī ar saviem septiņiem mazbērniem.

Par Gunāra varenajiem projektiem ir daudz rakstīts, taču visnozīmīgākais Gunāra karjerā nenoliedzami ir Latvijas Gaismas pils, kas dzima neparedzēti lēni, taču 2014. gadā tā beidzot bija uzbūvēta – par godu Latvijai – zemei, kur Meistars dzimis, un viņš nesavtīgi dāvāja savu talantu Tēvzemei. Gunārs nekad neaizmirsā savu Latviju, lai gan dzīvoja tik tālu. Skaista un aizkustinoša bija latviešu tautas pateicība Gunāram, kad tauta gaŗā ķēdē pāri Daugavai sniedza grāmatas no rokas rokā, tādējādi piepildot bibliotēkas grāmatu plauktus. Nekad neaizmirsīšu Latvijas Televīzijas raidījumu, kad 2014. gadā, kuŗā runāja visa Birkertu ģimene, arī atbildēja gan Svens, Andra un Ēriks.

Paldies Gunāram Birkertam par Gaismas pili! Un paldies visiem, kas palīdzēja to uzcelt!

Ar lielu lepnumu Gunāra ģimene novērtēja un priecējās par sava tēva lielo, skaisto dāvanu Latvijai: GAISMAS PILI – mūsu likteņupes – Daugavas krastā, kas nesīs svētību visai latviešu tautai un, cerams, arī citām tautām visā pasaulē.

LAIKA LASĀMVIELA

PĒTERIS BOLŠAITIS
(Nobeigums)

„Pēterā peripetijas” Fragmenti

Tomēr, neskatoties uz minētajiem pāris muļķīgajiem atgadījumiem, ko esmu minējis, ar Venecuēlas latviešu sasniegumiem esmu allaž ļoti lepojis. Šķiet tīri neicami, ko visu mūsu tautieši Venecuēlā nav veikuši. Sākot jau ar Aleksandru Laimu, kuŗš valstī bija slavenība jau pirms mēs, dīpiši, sākām ierasties. Daudzi sāka izcēties jau drīz pēc ierašanās: Irēne Ēberšteina (Luža Bērziņa meita) kļuva par ievērojamāko balsu skolotāju, kas izaudzināja veselu paaudzi Venecuēlas operdziedātāju. Olafs Ilziņš ilgus gadus bija Venecuēlas Simfoniskā orķestra koncertmeistars, bet Ilmārs Luks-spilgtākais pianists. Gadus vēlāk ieradās Gundars Ģedulis un kļuva par ievērojamu komponistu un koŗa diriģentu; viņš savu koŗu atveda uz pirmajiem Dziesmu Svētkiem pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas, ar visām latviešu dziesmām. Jānis Rācenis, Lūcija Krasņiņa-Jēruma, Ernests Foldāts un Jānis Roze bija Venecuēlas Centrālās Universitātes jaundibinātās Zinātnes fakultātes pirmie mācībspēki Botāniķi Foldāts un Roze-Karakasas Botaniskā dārza un brīvdabas rezervāta «*Rancho Grande*» plānotāji un izveidotāji. Foldāts nodevās Venezuēlas nacionālā zieda – orchidejas – pētniecībai un kļuva par pasaules autoritāti par šo tematu. Tūlīt pēc mūsu neatkarības atgūšanas viņš steidzās uz Latviju atvest orchideju stādus un palīdzēja veidot pirmās audzētavas. Jānis Petričeks bija meŗkopības profesors Meridas Universitātē. Ar mani reizē pētniecības institūtā *IVIC* strādāja Valentīna Vītols, Juris Zusēvičs un vairākus gadus, no Kanadas caur *AEC57* atsūtītais, kodolfiziķis Auseklis Pērkons.

Doktors Nikolajs Jērumis bija Karakasas ievērojamākais psihiatrs. Reiz kādā pieņemšanā Padomju Savienības vēstniecības Pirmais sekretārs man sajūsmīnāts stāstīja par doktoru Jērumu – otra labāka neesot visā pasaulē! Domāju – kāds diez būtu bijis Jēruma liktenis, ja viņš būtu palicis okupētajā Latvijā. Arī Jēruma svainis Vilis Krastiņš bija Karakasā ļoti iecienīts ārsts – bet ginekologijas speciālistē. Venecuēlā strādāja vēl kādi desmit latviešu ārsti un zobārsti, ieskaitot manu māti, kuŗa, nostrādājusi 27 gadus Veselības ministrijas darbā, uzstādīja valsts rekordu ārstēto pacientu skaitā.

Vairākkārt minētie Viļi Vītoli – tēvs un dēls – izveidoja vienu no 57 *Atomic Energy Commission*. Venecuēlas lielākajām būvfirmām, kas uzcēla desmitiem augstceltnes. Saradotās Kēses, Sades un Briēžu ģimenes nodibināja «*Celoven*» firmu, kas visu Venecuēlu apgādāja ar dažnedaŗādām limlēm un lipekļiem. Jānis Libietis izveidoja veļas fabriku un sekmīgi konkurēja ar ebrēju un libāniešu izcelsmes uzņēmējiem, kas dominēja šajā manufaktūras

nozārē. Bet Ziedonim Cukainim piederēja mēbeļu fabrika.

Harijs Ēberšteins un Aleksandrs Tauriņš kļuva par ļoti iecienītiem māksliniekiem, kuŗu gleznas dekorēja elegantu biroju un privātmāju sienas.

Un Andrejs Sadde, kā jau minēju, vēl studenta gadus kļuva par Venecuēlas šaha čempionu...

Ko vairāk prasīt no pāris simt bēgļiem, kuŗi Venecuēlā ieradās pliki un nabagi? Vai tas kaut ko nemāca par imigrācijas politiku? Maz zināms ir fakts, ka abi

rākām dienām vai pat pēc nedēļas, kad vairs nekādi nevarēja liegties, melu imperija stāvēja nokaunējusies pasaules priekšā. Kompartijas galva Michails Gorbačovs, būdams tomēr krietni civilizētāks par viņa priekštečiem, nolēma ķerties bullim pie ragiem un izsludināja «*glasnost*» jeb «atklātības» politiku. Viss sākās ar katastrofas seku likvidēšanas jautājumiem, bet patiesība drīz sāka lauzties cauri arī citās jomās.

Latvijā pirmais solis tika sperts Liepājā 1986. gada jūlijā, kad pēc

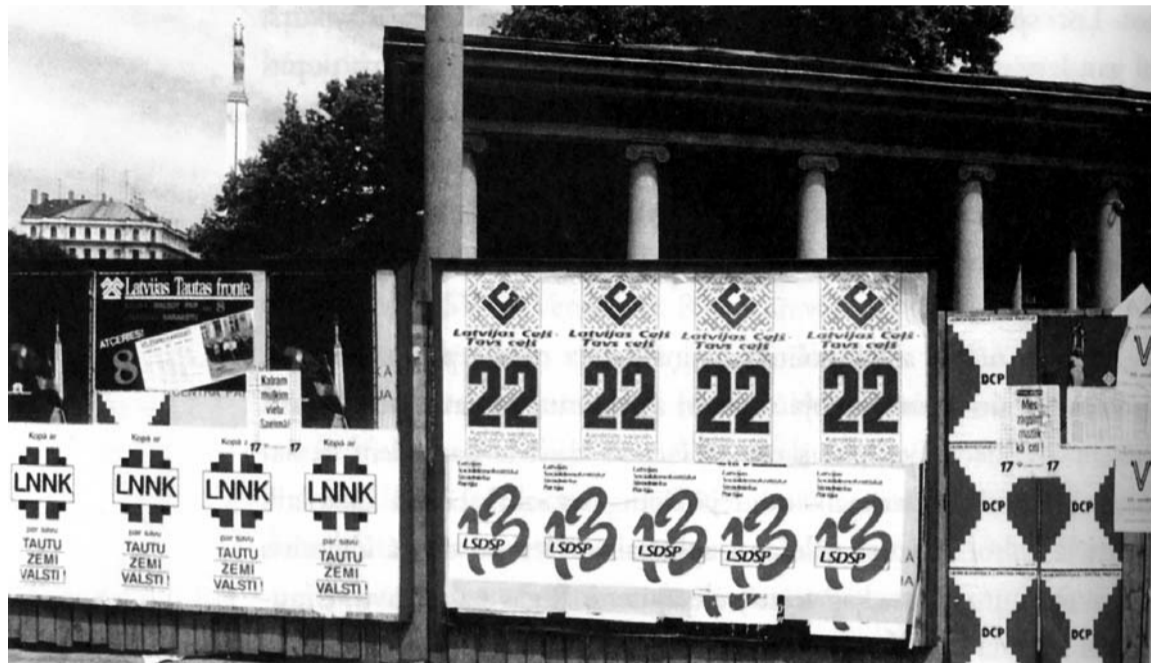
reizi Latvijā publiski paziņoja par Molotova – Ribentropa līguma slepenajiem protokoliem un Baltijas valstu okupāciju. 14. jūnijā pie Brīvības pieminekļa notika liela demonstrācija ar plandošiem sarkani-balti-sarkaniem karogiem, un tā tālāk līdz pat iespaidīgajam Baltijas ceļam 1989. gada 23. augustā. Līdzīgi notikumi risinājās arī Lietuvā un Igaunijā, un ilgi ignorētās Baltijas valstis pēkšņi nonāca pasaules un īpaši ASV mēdiju uzmanības centrā. Mēs ar Īru aizrautīgi sekojām visām

rences dalībnieki bija dziļi aizkustināti. Tas viss konferencei pievērsa īpašu vērību. Četrus mēnešus vēlāk, kad mēs ar Īru nule bijām iebraukuši Rīgā, ļaudis dziedādami pulcējās pie Saeimas nama, kas toreiz kalpoja Augstākai Padomei, lai to sargātu no omoniešiem, mēs pilnām krūtīm jau elpojām topošās brīvības gaisu un priecājāmies, ka dziesmas uzvarēja ierocus.

Bijām jau atpaķaļ Amerikā, kad mēs ar Īru, ceļā no Vašingtonas uz mājām Kranstonā, radio izdzirdējām ziņu, ka Īslande kā pirmā atzinusi atjaunoto Baltijas valstu neatkarību. Tas mums šķita ļoti nozīmīgs notikums, ko arī attiecīgi nosvinējām ierastajā «*The Station*» restorānā Stratfordā.

Es sēdēju kā uz adatām un domās biju vairāk viņā krastā nekā uz vietas Amerikā, tāpat biju ļoti iepriecināts, ka arī Īra mani saprata un dzīvoja visam līdzī. Kad tuvojās 5. Saeimas vēlēšanas, kādā telefona sarunā ar manu Ikšķilē dzīvojošo brāļēnu Ivaru Grinbergu viņš ieminējās: «Klau, pie mums te jau gatavojas 5. Saeimas vēlēšanām. Kādam no mūsu ģimenes taču arī vajadzētu kandidēt. Kā būtu ar tevi? Ar mūsu ģimenes balsīm vien pietiks, lai tevi ievēlētu.»

Mani nebija divreiz jāmudina, un arī Īra piekrita. Nolēmām, ka pie vajadzības četrus gadus, kas atlika, līdz varējam pensionēties, mēs varētu dzīvot divos kontinentos reizē. Sazinājos ar maniem draugiem Vašingtonā, īpaši Gunāru Meierovicu, kuŗš toreiz vadīja Pasaules Brīvo latviešu apvienību (PBLA), un kopā ar pazīstamiem Latvijas politiķiem veidoja jauno partiju «Latvijas ceļš». Partijas vispārējā ideoloģija un stratēģija man bija pa prātam. Tā pirmo reizi savā mūŗā ne tikai kļuva par politiskas partijas biedru, bet arī līdzdibinātāju un kandidātu uz Saeimu. Ieplānoju divus mēnešus pirms vēlēšanām doties uz Latviju un aktīvi iesaistīties vēlēšanu kampaņā.

Tuvojas 5. Saeimas vēlēšanas

slavenā Steve Jobs (*Apple* firmas dibinātāja) bioloģiskie vecāki bija Sīrijas musulmaņi, bet viņu drīz pēc piedzimšanas adoptēja amerikāņu ģimene.

Kad Austrālijas latviešu «Saules josta» dziesmu un deju ansamblis devās pasaules turnejā, viņi ASV un Kanadā uzstājās pa reizei pilsētās, kur bija lielākas latviešu kolonijas. Karakasā viņi vairākkārt piepildīja zāli ar vietējo publiku. Venecuēlā zināja, kas ir latvieši...

ČERNOBIĻAS SEKAS UN ATMODA

1986. gada 26. aprīlis bija reizē traģiska un pasauli pārmainoša diena. Černobiļā, toreiz vēl Padomju Savienībā iekļautajā Ukrainā, uzsprāga atomspēkstacijas kodolreaktors. Bērnības dienās, fantazējot, kā varētu atbrīvot Latviju no boļševiku varas, es iedomājos, ka derētu kaut kādas Padomju Savienības pilsētas svārigā vietā novietot atombumbu un piedraudēt to uzspridzināt, ja boļševiki neizvāksies no Latvijas. Tagad kaut kas līdzīgs bija noticis un pa citu ceļu noveda pie vēlāmā rezultāta. Kaut visā pasaulē jau bija liecības par notikušo un radiācija vēlās cauri dzelzs priekš-karam, Padomju Savienības valdība, kā jau ierasts, no paaudzes paaudzē, liedzās atzīties, ka kaut kas tāds būtu noticis, un vēstīja «alternatīvas patiesības». Pēc vai-

Linarda Grantiņa, Raimonda Biteniķa un Mārtiņa Barisa ierosmes nodibinājās grupa «Helsinki-86», saukta arī «Cilvēku tiesību aizstāvības grupa». Savu nosaukumu tā smēla no 1975. gada jūlijā Helsinkos notikušās pirmās šādas konferences, kuŗā piedalījās 35 valstis. Konferences mērķis bija veicināt sadarbību starp Rietumu valstīm un komūnistu bloku drošības un humanitāros jautājumos, to skaitā tādos, kas attiecās uz cilvēktiesībām. Helsinku vienošanos parakstīja arī Padomju Savienība, bet, tā kā tai nebija līguma svars, tai palika tikai simboliska nozīme. Lai ar demonstrācijām pievērstu uzmanību cilvēktiesību neievērošanai Baltijas valstīs, Helsinku konferencē kā nelūgti viesi piedalījās arī trimdas latviešu organizāciju pārstāvji. Viena no pirmajām jaundibinātās «Helsinki-86» grupas aktivitātēm bija vēstules nosūtīšana Gorbačovam ar lūgumu ievērot PSRS Satversmes 69. pantu, kas garantēja atsevišķu padomju savienoto republiku tiesības izstāties no Padomju Savienības.

Turpmākie notikumi bira kā no pilnības raga: 1986. gadā notika ASV – Padomju Savienības konference Čataukva (*Chautauqua*) pilsētā, kuŗā, lai pievērstu preses uzmanību cilvēktiesību jautājumam Baltijā, atkal piedalījās daudzi latvieši. Rīgā 1987. gada 1. un 2. jūnijā risinājās Rakstnieku savienības plēnums, kuŗā Mavriks Vulfsons pirmo

ziņām – kā no vietējiem avotiem, tā arī tām, ko saņēmām no tuviniekiem Latvijā.

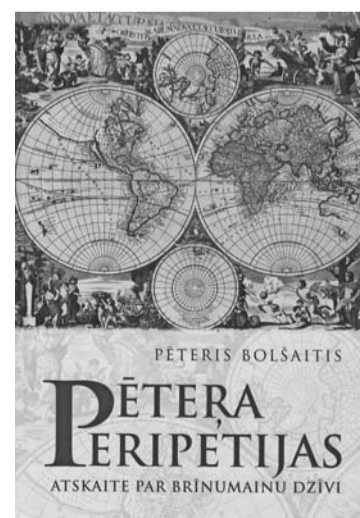
1991. gada janvārī Īra ar savas *Rhode Island* Universitātes dāsnu atbalstu sarīkoja trīs dienu ilgu konferenci ar nosaukumu «*Glasnost in the Baltic States*», kas izdevās lieliski. Piedalījās izcili lektori, viņu starpā vēlākais Lietuvas prezidents Valdas Adamkus, un ar saviem priekšnesumiem konferenci bagātināja visu trīs tautu koŗi un deju grupas. Konferences otrajā dienā pienāca vēsts par padomju armijas uzbrukumu Viļņā. Adamkusam runājot metās kamols kaklā un nācās savaldīt asaras. Arī konfe-

“Šis ir skaists stāsts par mīlestību, uzticību un pienākumu. Gaiša, enerģijas caurstrāvota grāmata, kas uzmundrina un dod spēku dzīvot.”

Juris Lorencs

Krāsaina, bagātīgi ilustrēta grāmata, cietos vākos, 367 lpp. Interesenti Latvijā šo grāmatu var iegādāties grāmatveikalos, Eiropā, – sazinoties ar redakciju, redakcija@brivalatvija.lv (par EUR 25,- to nosūtīsim adresātam). Amerikā – sūtīt čeku par USD 30,- Rasmai Adams, 114 4th Ave NW, Largo, FL33770, USA

Iegādājoties šo grāmatu,
Jūs atbalstīsiet “Kluso varoņu” stipendiju Vitolu fondā

AIVARS OSVALDS,
XIV Vispārējo dziesmu
un deju svētku ASV
rīcības komiteja loceklis

Šoreiz vēlos izteikt vairākus „Paldies!” un uz brīdi ar Jums, lasītāji, kavēties atmiņās par varētajiem, mums un Jums īpašajiem svētkiem. Mēs darijām, ko varējām, mēs centāmies pāri mūsu spēkiem, lai Jums radītu neaizmirstamus latviskas sajūtas svētkus. Novērtējums ir Jūsu rokās, un esam dziļi pateicīgi par tik daudzām pozitīvām atsauksmēm un emocijām. Tās mūs ārkārtīgi iedvesmoja un stiprināja. Un, ja nesanāca pabūt svētkos, tad ceru, ka no šī pārskata izjutīsiet, ka Dziesmu svētku tradīcija ir dzīva, tā ir radoša, un tai ir droša nākotne.

Paldies Marisai Gudrajai un Vašingtonas DC jauniešiem Ingai Bebrei, Imantam Mohseni, Jurim Mohseni, Elgai Ozolai un Nikam Timrotam par iniciatīvu iedomāties, ka Vašingtonas, DC un apkārtnes latvieši varētu uzņemties tik lielu atbildību un darbu, lai nodrošinātu, ka Vispārējo latviešu dziesmu un deju svētku garā vēstures ķēde nepārtrūktu, jo pēc 2012. gada svētkiem neviena latviešu sabiedrība ASV pilsētās to neuzņēmās. Paldies, ka jaunieši uzrunāja arī **Ivetu Gravai, Aiju Moeller,**

Jolantu Stoops un mani, lai mēs dalītos savā pieredzē un pieliktu roku svētku rīkošanā.

Paldies nozares vadītājam Krisītei Skarei, Astrīdai Liziņai, Karmenai Ziedīnai no mūsu Austrumkrasta kaimiņpilsētām, kuŗas izveidoja tik izcilas, augsti kvalitatīvas programmas, gan izpētot iepriekšējo svētku pieredzi, gan izveidojot jaunas un īpašas pieejas. Paldies mazo/citu svētku sarīkojumu rīkotājiem Līgai Ejupei, Lindai Treijai, Edītei Gudrajai, Lilitai Bergai, Jolantai Stoops, Ivetai Gravai, Aijai Moeller, Larim Krēslīnam, Sarmai Muižniecei Liepiņai, Agītai Aristai, Ilzei Reķei-Bērziņai un Intai Grundei. Jums bija tās vizijas un katra izdevās lieliski! Paldies izdevumu *Vadonis* un *Pavadonis* veidotājiem Aijai Celms-Evans, Silvijai Ozolai, Aijai Moeller un Renātei Grāverei. Paldies Vizmai Carver par zīmēm un plakātiem visās pasākumu vietās. Izcils darbs. Paldies Ausmai Robersonai par uzņemšanos nokārtot transporta vajadzības, lai visi varētu ērti un laicīgi tikt uz sarīkojumu vietām.

Paldies vakara programmas izpildītājiem – mūsu vietējiem

AKRA, tālajiem viesiem *Ilģiem* un vietējiem *Namejs* dalībniekiem, *Daumanta Kalniņa Kvintetam*, *DJ-Aiva* Aivaram Apriķim, banketa šefpavāriem Mārim Jansonam, Ērikam Dreibantam, Dāvidam Indriksonam, *Germain* Haro un svētku balles deju grupai *Penzionāri*. Paldies visiem, kas atbalstīja manu viziju vakaru programmām un to izpildītājiem, lai katra vakara programma būtu īpaša un atšķirīga, kas piedeva speciālu gaisotni svētku viesiem un apmeklētājiem, kuŗi baudīja iespēju būt kopā ar vecajiem un jaunajiem draugiem.

Paldies Richardam Skultem, ka uzņēmās vadīt Vašingtonas, DC jaukto kori, lai mēs būtu pilsēta, kas ne tikai rīko svētkus, bet arī piedalāmies Svētku atklāšanas un Kopkoŗa koncertos. Vašingtonas, DC jauktais koris bija viens no lielākajiem koriem dalībnieku skaita ziņā, kas izbūvēja sajūtu, kāpēc Dziesmu svētki ir tik svarīga daļa no mūsu tautas mantojuma.

Paldies vēstniekam Andrim Teikmanim un LR vēstniecības ASV darbiniekiem, kuŗi bija mūsu tiešā saite ar Latvijas valsts iestādēm un uzņēmumiem un

kas deva mums padomus, kā arī palīdzēja atrasts finansiālu atbalstu no avotiem, par kuŗiem iepriekš nezinājām. Paldies Kultūras ministrijai un ministrei Dacei Melbārdei par atbalstu un labo sadarbību.

Paldies visiem ziedotājiem un sponsoriem, it īpaši Latvijas Kultūras ministrijai, Amerikas latviešu apvienībai, Latvijas Ārlietu ministrijai, Daugavas Vanagu apvienībai, Latvijas Goda konsuliem un dzīvās skatuves atbalstītājam PRINTFUL uzņēmumam, kuŗu dāsnais fināncējums deva rīkotājiem iespēju izveidot kaut ko jaunu un izcilu svētku norisē.

Paldies brīvprātīgajiem palīgiem, ne tikai tiem, kas palīdzēja svētku laikā, bet it īpaši tiem, kas palīdzēja visā pusotra gada plānošanas darbības laikā. Brīvprātīgo skaits sasniedza 280, un daudzi pašai izveidotajai strādāja no brīža, kad iešāvās prātā kāda jauna ideja, līdz kamēr katrs sākums tika izstrādāts un pavadīts pēdējais svētku viesis. Paldies arī rīcības komitejas ģimenes locekļiem, kuŗi bija pirmie, kas uzņēmās izpalīdzēt, kad citus nevarēja atrast un kad bija vienkārši jādara! Paldies žurnālistam Vil-

nim Baumanim un citiem, kuŗi aprakstīja svētku rīkošanu un svinēšanu. Paldies fotogrāfiem Pēterim Bičevskam, Pēterim Alunānam, Jānim Valdmanim un citiem.

Paldies vairāk nekā 1600 dalībniekiem, kuŗi atsaucās uz ielūgumu piedalīties svētkos, pavadīja simtiem stundu gatavojoties, atrada līdzekļus un atbalstu, lai tiktu uz Baltimoru, un tik koši, skanīgi un enerģiski svinēja svētkus. Paldies visiem, kas mēroja tālus ceļus, lai svētkos būtu kopā.

Paldies Baltimorai – Visit Baltimore birojam, kas mums deva iespēju dažādos veidos pārveidot šo skaisto *Inner Harbor* rajonu par “mazo Latviju” ar Latvijas karogu, kas plīvoja tā augstākajā karoga mastā. Paldies *Renaissance* viesnīcas personālam, kas ļāva mums viesnīcas 5. stāvu pārveidot par mūsu “ciemata” galveno satikšanās laukumu. Paldies arī citu viesnīcu personāliem par palīdzību.

Paldies svētku apmeklētājiem, kuŗu entuziasms, līdzdalība un ieinteresētība deva ticību Vispārējo dziesmu un deju svētku ASV nākotnei!

„Paldies” nekad nav par daudz!

ANITA
BATARAGA

Šo vasaru ieskandinājām ar Dziesmu svētkiem Baltimorā, bet Ņujorkas draudzes nometnē

Katskiļos tā turpinājās, tātad dziesmota bija visa vasariņa. Par 1. perioda košo mūzikas pro-

grammu Krisītes Skares vadībā jau lasījāt Vilņa Baumaņa atskaitē laikraksta jūlija numurā.

Par otrā perioda mūzikas programmu arī latviski runājošiem bērniem gādāja Kristīne Brigita

Vītoļņa un Arianna Ūle, un to raiti kuplīnāja folkloristes Laima Dimanta un Rasa Roze, kuŗas piesaistījām caur Latvijas valdības atbalstu latviešu kopienām ārzemēs. Iesaistījās visi sešdesmit seši nometnieki un viņu audzinātāji, četrpadsmit ikšķīši ar savām ģimenēm, kā arī *senči*, kuŗiem piešķīra savu minikoncertiņu.

Heritage programmas bērnu kori vadīja ilggadējā *Heritage* nometnes programmas veidotāja Irēna Jasuta, bet, lai paplašinātu latviskā mantojuma devumu visiem astoņdesmit astoņiem latviešu izcelsmes bērniem, piesaistījām Laimu un Rasu ar folkloras programmu, ko viņas pasniedza angļu valodā. Neizpalika arī *Heritage ikšķīši*, kuŗus izdancināja rotaļu un dziesmu stundā.

Ir iesildīts dziesmu ceļš uz Latvijas Simtgadi!

Kalnu gali gaviļēja!

Heritage perioda grupu audzinātāju ansamblis

no kreisās: Edvards Vonsovičs (no Latvijas); Kira Walker (no Bostonas); Anna Damratoski un Linda Gulbe (Ņudžersijas); Laima Dimanta (Latvija)

Kas tas ir?

„Es uzticos tikai manām čaklām rokām un veiclām kājām!”
Lelde Gilmane, Portlandē

„Lai dzīvo sievietes kājas – visos izmēros,
un lai skats uz augšu vienmēr būtu labs!”
Armands Birkenš, Čikāgā

„Ūdensbaleta pensionāri bez baseina”
Pēteris Galiņš, Sietlā

“Eslingenas stāsti” turpinās

Liene Poriete intervijā Ligitai Kovtunai

Krāšņajos svētkos Eslingenā, pašā pilsētas centrā, blakus laukumam, kur pulcējās, dziedāja un dejoja latvieši, bija arī kāda klusa ieliņa, kur piestāt, pārdomāt un – galvenais – iegūt tādu vēsturiskās izziņas lādiņu, kas šo jūnija dienu gaisotni uzsit jauna vilņa mugurā. Runa ir par izstādi Eslingenas pilsētas muzejā, ko tur iekārtojusi **Liene Poriete**. Kā jau visiem svētku rīkotājiem, Lienei šī nebūt nebija vienīgā atbildības joma – vēl jau arī tautasdejas, *Lido* meitenes un dejojās *ampluā* dziesmu spēlē *Eslingena*, piedalīšanās Atmiņu pēcpusdienā, preses prieližu un drukas darbu gatavošana un droši vien vēl neskaitāmi citi darbi un darbiņi, kas plašākai publikai palika nemanāmi.

Izstāde, kas bija iekārtota vienā muzeja zālē, pēc tās turiskā apjoma izvērsās krietni pāri telpai un laikiem. Kā tas izdevās?

Liene Poriete. Pirmām kārtām, pateicoties Latvijas Valsts arhīva atbalstam. Un man ļoti žēl, ka Arhīva vārds materiālu parakstos parādījās vien maziem burtiņiem... Nozīmīgākā ekspozīcijas daļa nāca tieši no Latvijas arhīva. Tagad redzu vēl kādu būtisku trūkumu – bija par maz reklāmas plašsaziņas līdzekļos. Un tomēr visi esam apmierināti, jo izstādi apmeklēja patiešām daudz cilvēku, viņi te uzskatījās, runājās, dalījās atmiņās. Katrā ziņā paldies arī Eslingenas muzeja atbalstam – telpas bija par brīvu, darbinieki neliedza padomu un bija ļoti pretimnākoši. Man, neprofesionālei, bija svarīgi viņu ieteikumi, kā, piemēram, tas, ka galveno akcentu der likt uz fotografiju, kas ir vieglākais uztveramais veids, kā pasniegt informāciju. Muzeja direktors teica – tekstu, lūdzu, ne vairāk kā trīs A4 formāta lapas! Ja cilvēks pie eksponāta uzturēsies 10 minūtes, tas ir lieliski, ja pusstundu – brīnums!

Es sabiju divas stundas, jo te bija arī daudz interesantu cilvēku. Gan piebildīšu, ka Eslingenas novadpētniecības muzejs tā arī neatsaucās uz Laika un Brīvās Latvijas redakcijas lūgumu pēc materiāliem.

2012. gadā atsaucību nerada arī Latvijas Valsts arhīvs, kā man pastāstīja vēsturnieks un pētnieks Guntis Švītņiņš. Jāteic, “latvieši Eslingenā” ir arī diezgan divdomīga tema, jo, kā mēs zinām, vāciešus tolaik izlika no mājām. Tā arī mums bija dilemma – kā apvienot šos skarbos vēstures faktus ar to, ka nu, pēc 70 gadiem, latvieši te ballējas... Bet izdevās labi, smalkjūtīgi. Vācieši nāca uz *Eslingenas* izrādi, piedalījās Atmiņu pēcpusdienā, klausījās mūsu koncertus un vēroja svētku gājienus.

Kāpēc tieši tevi izraudzīja veidot šo izrādi?

Ideja par izstādi, protams, arī nāca no Lauras (Laura Putāne, Vācijas latviešu kultūras biedrības *Saime* vadītāja, svētku ini-

ciatore. – L. K.!) Tā kā studēju Frankfurtē, Gētes universitātē mākslas vēsturi, man turklāt arī vajadzēja praktiski izstāžu rīkošanā. Kur vēl labāk – latviešu lietas apvienot ar profesionālajām! Tāpēc arī ar prieku piekritu.

Kā nonāci Vācijā?

Netiņām! Savu 22 gadu vecumā biju pabeigusi Latvijas Universitātes Juridisko fakultāti un meklēju darbu. Latvijā man, tādā “zaļam gurķim”, neko nopietnu neviens nevarēja piedāvāt, jo nav taču nekādas pieredzes, nedz dzīves, nedz profesionālās... Tieši tolaik manai tantei, kuŗa dzīvo Vācijā, netālu no Frankfurtes, bija piedzimis bērns, bet viņai bija svarīgi nepazaudēt menedžeres amatu nopietnā firmā. Piekritu braukt uz Vāciju par aukli. Tā arī paliku, nu jau astoņus gadus. Pāris gadus apguvu vācu valodu tāda limeni, ka varēju turpināt studijas Vāczemē.

Šai laikā arī atradi ceļu pie latviešiem.

Un vienmēr izjutu lielu prieku par to, ka latvieši ārpus Latvijas atrod laiku un iespējas pulcēties. Frankfurtē ir patiešām inteliģenti un patikami cilvēki, man ir draudzenes, ar kuŗām kopā dodamies uz latviešu mākslinieku

abās man ir daudz draugu un domubiedru. Un man rūp, kas ar viņiem notiek. Man rūp, lai viņi runātu latviski un identificētu sevi kā latviešus. Esmu novērojusi, ka, pateicoties latviešu skoliņām, tiek daudz maz strādāts ar bērniem līdz apmēram 14 gadu vecumam. Bet pēc tam? Posmā no šiem 14 līdz vismaz 25 gadiem jaunie latvieši it kā “izkrit” no redzesloka, un mums ir risks viņus pazaudēt kā latviešu sabiedrības locekļus.

Ir tāds apzīmējums – *born-again latvians*, un tas ir par latviešu izcelsmes cilvēkiem, kuŗi, izauguši svešā zemē un izveidojuši savu profesionālo karjēru, kādubrīd sajūt, ka vēlas pievienoties savējiem. Man gadījies satikt *Angus Grant Austriņā, Ivaru Tauriņu Kanadā...*

Latviskās saknes meklē un atrod arī baltvācieši. Kāpēc? Cilvēki izauguši svešā zemē, tomēr mājās vairāk vai mazāk jutuši piederību latviešiem, nu, vismaz baudījuši igauņu, latviešu virtuvi, dzirdējuši stāstus par senčiem, un tad kādā vecumposmā pēkšņi iedomājušies – kas es īsti esmu? Un tad ierodas savs tautiešu sarīkojumā un skaidri jūt – tas ir kaut kas tāds,

Izstādē Eslingenas pilsētas muzejā. No kreisās: Egils Levits, Dace Rudzīte, Vita Rēdliha, Mārīte Grinsburga, Sarmīte Irdeniece, Marika Birzniece, Marks Opeskins

koncertiem un izrādēm, mums ir deju kopa, bērniem – skoliņa, sieviešu koris.

Nav jau tā, ka par latviešiem, kas dažādos vēstures laikos nonākuši ārzemēs, neko līdz tam nebūtu dzirdējusi. Radu saietos bieži pieminēja, piemēram, Vāršbergus, un stāstīja, kā Vilis cīnījies par latviskuma saglabāšanu Amerikā. Atminos arī stāstus par manu vecvectēvu, kas 1944. gadā esot bēdzis no Latvijas tik tālu, “kamēr nedzirdēs krievu valodu”. Meitas atstājis pie labiem cilvēkiem dzimtenē, jo paša sieva mirusi dzemdībās ar ceturto bērnu – trīs māsu brālīti. Viņš nekad tā arī neesot pieņēmis Vācijas pavalstniecību. Man ir arī māsiņa Anglijā, kas diemžēl nav iekļāvusās latviešu vidē.

Šo astoņu gadu laikā jutos iepazīsusi gan “vecu trimdu”, gan “jauniebraucēju” kopienu, un

kas man tuvs, kam esmu piederīga, kas vieno ar citiem līdzīgiem. Ceru, ka arī šolaiku latviešu mazās atvases to kādreiz saprātīs.

Kur, tavuprāt, robeža starp “vecu” un “jauno” trimdu?

Vai, piemēram, Nils Ebdens ir no “vecās” vai tomēr ne? Ik nedēļu tiekoties, “sajaucamies”. Robežas saplūst. Ir ļoti vērtīga tā pieredze, ko te, Vācijā, smēlamies no Opeskinu ģimenes, no Vīgantiem, no Ernsta Elmāra Roziša.

Sākumā tiešām bijām skeptiski, jo likās, ka “vecie” ir rezervēti, viņi pulcējas galvenokārt ap baznīcu, piekopj savas tradīcijas, un vienīgi vēlēšanas Latvijā ir kaut kas tāds, kas patiesi vieno. Savukārt “jaunajiem” latviskā dzīve “riņķo” galvenokārt ap bērniem. Tomēr izrādās, ka kopsaucēji ir – kā mūsu Eslingenas svētki. Tajos piedalījās itin visas paaudzes. Arī dziesmuspēlē, visur.

Liene (no labās) kopā ar Raiti un Lolitu Ritmani

Un man vairs nav šīs nošķirtības izjūtas, kas bija pirms gadiem sešiem.

Man personīgi ļoti nozīmīga bija Lauras vadītā deju kopa “Trejdeksnītis”, kur satiku līdzīgi domājošus, aktīvus latviešus. Vēl ir arī deju kopa Frankfurtes «Dimdari», Marka Opeskina vadītais koris “Silava”.

Grāmatas “Atmiņas par Eslingenu” priekšvārdā Laura Putāne rakstīja: “Novēlu, lai mums katram ir savs Eslingenas stāsts!” Iznāca tā, ka tev ir patiešām savs, ļoti nozīmīgs un romantisks stāsts...

Ir gan – es satiku savu liktenīgo vīrieti, viņu sauc Raitis Grigalis, un viņš dziesmuspēlē *Eslingena* spēlēja galveno lomu – Andreju Bērziņu. Raitis ir mūziķis, diriģents Bāzeles Jaunajā operā, un nu mēs abi oktobrī pārcelsimies uz dzīvi Bāzelē, Šveicē.

Tā bija mīlestība no pirmā

acu uzmetiena?

Jā, tā var teikt. Kaut gan – ieraudzījusi Raiti *Eslingenas* pirmajā mēģinājumā, nodomāju – gan jau viņam ir sava dzīve, sava ģimene, jo tāds solīds... Acīmredzot arī mana latviskā identitāte darīja savu – bija apnicis, iepazīstoties stāstīt, kas es esmu, kas ir bērzi un pļavas un kāpēc man istabā pie sienas ir piekārtas “sakaltušas vecas puķes”, kas taču Jāņu vainadziņš, un tas gaida nākamās Jāņus, lai sadedzinātu... Tātad – paldies Laurai par svētkiem, par *Eslingenas* ideju, gan par manu “stāstu”!

Kam jānotiek, lai jūs – nu jau abi divi – atgrieztos Latvijā?

Raitis saka – “vajag!” Man tomēr ir jāpabeidz iesāktais, kaut kas konkrēts pēc ārpus Latvijas pavadītajiem gadiem jāsasniedz. Turklāt – strādāt taču varu no ikvienas vietas. Visam savs laiks.

Sabiedrības integrācijas fonds

Publikācijas šai numurā sagatavotas ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

Augsts profesionālais novērtējums mūsu kollēgam

“Ironiski vakari kopā ar Streipu” – tā saucas raksts *Latvijas Avīzē*, kura autore ir autoritāte masu plašsaziņas līdzekļu jautājumos, Rīgas Stradiņa universitātes asociētā profesore **Anda Rožukalne**.
Citējam:

“Latvijas TV kanālu vienīgais politiskais šovs “Vēlais ar Streipu” skatāms kanālā *Rīga TV24*. Tas ir gudrs, asprātīgs un oriģināls. Ar piebildi – ja vien patik izkopts profesionālisms, žurnālists Kārlis Streips, brīvas domas un tieša valoda. “Vēlais ar Streipu” apvieno pret-runīgo. Tajā varam iegūt gan zināšanas, gan būt liecinieki tam,

kā raidījums piedāvā smalku ironiju par mediju aktuālajiem vīrusiem – tieksmi būt populāriem par katru cenu un milzu bailēm būt sarežģītiem. Raidījumā Kārlis Streips runā par nozīmīgiem notikumiem, bet dara to viegli, smaidot. Šoviskums netraucē izstāstīt svarīgo: skaidrot ASV politisko sistēmu vai izklāstīt Alberta Einšteina biogrāfiju. (..)

Raidījums nav jaunumu apskats, tajā satiekamies ar Streipa skatījumu uz notikumiem. Tā spēj tikai viņš, apstiprinot, cik svarīga ir spilgta personība publiskajā komunikācijā, kad ļaudis gan runā, bet reti pasaka

ko zīmīgu. Ļoti plašu vai dziļu analīzi par visiem jautājumiem raidījumā negaidiet, bet katrs

temats ir pasniegts tā, lai to ievērotu. Streips ir trāpīgs, ironisks, viņa domas paliek prātā

pat tad, ja tām negribas pievienoties. Nav jāpiekrit, bet ir ļoti veselīgi uzzināt svaigu skatījumu laikā, kad cilvēki mēdz izmantot iespēju atlasīt vien patīkamo, pazīstamo, uzklaut informāciju, kas saskan ar esošajiem uzskatiem. Lielākā daļa cilvēku paši ne vienmēr ir pietiekami čakli vai zinoši, lai veidotu savu skatījumu. Pie tā tikt mums palīdz ieklausīšanās cilvēkos, kam ir pamatots viedoklis. (..)

Streipa raidījums pēc dinamiskās formas un atlasītā satūra uzskatāmi atšķiras to dažādo TV produktu vidū, ko gan var vērot *RīgāTV24*, bet kam ar profesionālismu ir maz kopīga.”

Krišjānis Kariņš: „Tā nav nodokļu reforma!” (No Māras Libekas intervijas *Latvijas Avīzē*)

Vienotības reitings joprojām kritas. Kas ir tie galvenie iemesli, kāpēc popularitāte neaug?

Politikā ir jāsadarbojas idejas vārdā, neskatoties uz to, vai kolēģis patik vai ne. Bet, raugoties no vēlēšanu viedokļa, patīkšana vai nepatīkšana, šķiet, ir pats galvenais. Bijusi partijas vadītāja un joprojām frakcijas vadītāja Ābolīņa pelnīti vai nepelnīti sabiedrībā tiek negatīvi vērtēti, un tas velk partiju uz leju. Bet vairāk par to popularitāte kritas tāpēc, ka ilgstoši uz āru izlien antipatijas individam pret individu, nevis partijas piedāvājums sabiedrībai. Piemēram, nesen valdība paaugstināja veselu virkni nodokļu, to maldīgi nodēvēdama par nodokļu reformu. Tā nav nodokļu reforma, bet gan kārtējā nodokļu paaugstināšana. Būdam *Vienotības* biedrs, esmu publiski argumentējis, kāpēc tas nav pareizais ceļš un kāpēc partijai nevajadzētu šo Finanču ministrijas izstrādāto un valdības pieņemto projektu atbalstīt. Tas nav izdomāts līdz galam, un nav saprastas tā sekas. To neuzklausīja, un *Vienotība* ir atļāvusi, ka tā kļūst par tādu kā Zaļo un zemnieku savienības (ZZS) piedēkli. Politikā tas ir ļoti bīstami, jo tad, ja mēs raugamies

visas valsts mērogā, mūsu vēlētais nav ZZS vēlētais. Ja mēs ejam šajā pavadā, atbalstot vienu neizstrādātu un, manuprāt, sliktu projektu tikai mīļā miera labad, esmu pārliecināts, ka vēlētais uz to raugās ļoti negatīvi.

Ministrijas, īpaši Finanču ministrija, ilgstoši uzskata, ka galvenais uzdevums ir iekasēt valsts budžetā pēc iespējas vairāk naudas. Kā muižkungs prasīja klausas, tā valdība prasa nodokļus, lai muižkungam, respektīvi, valdībai, pietiktu naudas. Es nesaku, ka valdības izdevumi ir nelietderīgi, bet tiek uzskatīts, ka nodokļu maksātājs ir bezizmēra. Trūkst veselības aprūpei, liekam maksāt papildus vēl vienu procentu. Uzņēmums izņem pusprocentu no apgrozības, samazina peļņu, vēlmi investēt, tādējādi samazinot nākotnes izaugsmi un jaunu darbavietu rašanos. Valdībai ir nevis jāpalielina likmes, bet gan jādomā, kā veidot likmes un sistēmu kopumā, lai naudas būtu arvien vairāk. Valdībai jāieņemtas veikalnieka ādā – ja veikalniekam prece neiet, viņš pazemina tai cenu. Bet tā rikoja pilnīgi pretēji – redz, ka naudiņa neienāk, uzliek nodokļiem vēl lielāku likmi, un cieš tie, kas godīgi maksā nodok-

ļus, nevis tie, kas atrodas ēnu ekonomikā. Līdz ar to nevienlīdzību uzņēmējdarbībā un reālajā dzīvē cilvēki izjūt vēl asāk un tāpēc rodas dusmas uz valdību un valsti. Emigrācijas skaitļi ar šādiem lēmumiem nekļūst mazāki. Šī ir aplama politika, un *Vienotība* šajā procesā zaudē savu balsi. (..)

Labi, viens ir kildas, aplama politika nodokļu jautājumā, kas gremdē Vienotību, bet ārkārtas kongresā arī bija vērojami daži nesaprotami procesi, kas neceļ partiju vēlēšanu acīs. Piemēram, Viļņa Ķirša izraudzīšana par partijas valdes priekšsēdētāja vietnieku. Viņa dēļ partija cieta zaudējumus, tai atņēma valsts finansējumu, bet, izrādās, ka tas Vienotībai nav svarīgi. Nav saprotama arī ģenerālsēdētāja Kampara loma – ja reitings kritas, tad jājautā, vai viņš atbilst savam amatam, jo viņam jāorganizē partijas darbs.

Ķirsis uzņēmās kļūt par *Vienotības* virzīto Rīgas pilsētas domes priekšsēdētāja amata kandidātu, labi zinot, ka situācijā, kad latviskās partijās nav vienotības, šis mērķis tikpat kā nav sasniegams. Toreiz partijas vadība uzskatīja, ka viņš ir gana drosmīgs. Ķirsis nolika Saeimas

deputāta mandātu, lai strādātu Rīgas pašvaldībā opozīcijā. Viņš no vienas ļoti labi apmaksātas darbavietas aizgāja uz praktiski neapmaksātu darbavietu. Ķirsim vajadzēs meklēt arī citu darbu, lai viņš varētu sevi uzturēt. Viņš bija tam gatavs, piedāvājot savu redzējumu, ja gadījumā kļūtu par Rīgas saimnieku.

Tiesa, Ķirsis Saeimas vēlēšanu kampaņas laikā pārcentās, bet viņš bija vienīgais, kas atzina savu kļūdu un nekavējoties atmaksāja naudu. Viņš nekādā gadījumā nav slogs partijai.

Ja mēs gribam, un es gribu, lai nāk jauno politiķu maiņa, tad jāļauj tai nākt. Ķirsim viņa vecumā ir daudz lielāka pieredze politikā nekā man viņa vecumā. Saliekot kopā pieredzi ar jaunības enerģijas pilno muskuli, iespējams gūt sasniegumus.

Runājot par Kamparu, jāteic, ka ģenerālsēdētārs ir tehnisks valdes rīkojumu izpildītājs.

Jo partijai lielāka vilkme, jo vairāk cilvēku tajā iestājas un jo nozīmīgāka tā kļūst. Bet partijas priekšsēdētājs Arvils Ašeradens runā pretēji šim principam – viņa skatījumā, lielākie intriganti ir aizgājuši un partija balstīsies uz palikušajiem, jo tie esot tie īstie.

Ir aplami domāt, ka mēs izvilksim ar tiem spēkiem, kas mums ir. Tad varam palikt mājās! *Vienotībā* ir iestājušies divarpus tūkstoši, kas Latvijas politikās apātijas apstākļos nav maz, un partijas amatos pārsvarā ievēlēti cilvēki, kas tur līdz šim nav bijuši. Viņiem būs jāstrādā tā, lai partija iegūtu jaunus biedrus un atbalstītājus.

Latvija patlaban ir sarukšanas stadijā – bērnu dzimst mazāk, daļa no tiem, kas piedzimuši, aizbrauc... Uz kopējā fona ir ļoti grūti atsperties, bet, ja mēs sākartosim pamatnostādnes pareizi, tendence mainīsies un mūsdienu pasaulē tas var notikt ļoti ātri.

Jūs Briselē strādājat kopā ar Sandru Kalnieti, kuŗa jau 2015. gadā brīdināja, ka Vienotību var piemēklēt Tautas partijas liktenis, ka partija atrodas ļoti kritiskā situācijā. Kalniete vairs aktīvi nedarbojas partijā, bet – vai pārrunājat politiskos procesus, partijas lietas?

Vienotības izaicinājumi ir viena no pastāvīgajām tēmām, ko pārrunā deputāti, kas Eiropas Parlamentā ievēlēti no šīs partijas. Neesmu pavaicājis Kalnietes kundzei, kāpēc viņa nepiedalījās kongresā.

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

BOSTONA (MA)

Trimdas draudzes zāle (58 Irving St, Brookline MA 02445).

13.septembrī 19:00 Vlmieras Drāmas Teātra viesizrāde: **Harrijs Gulbis "Medību pils"**. Biļešu cena \$25. Riko ALTS-Aija Dreimane- Holohan, tālr.: 781-558-3814 un Gita Ligure, tālr.: 508-369-8316.

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu Kultūras Centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koŗa mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo Latvju biedrība (531 North 7th St).

5.septembrī 11:00 pensionāru kopas sanāksme. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība un pārrunas par notikumiem pasaulē. Dzimumdienu svinēšana pie kafijas galda. Viesi arvien laipni gaidīti!

NUJORKA (NY)

Jonkeru bazn. Lejas zāle (254 Valentine Ln, Yonkers NY).

9.septembrī 16:00 Valmieras drāmas teātra viesizrāde, **Harrija Gulbja "Medību pils"**. Biļešu cena \$25. Riko NLOP. Info: Anita Bataraga, tālr.: 201-788-5312.

Bariņņikova Mākslas Centrs *Jerome Robbins* teātris (450 West 37th st, New York NY 10018).

31.oktobrī un **1.novembrī** koncertēs **vijolnieks Gidons Krēmers**. Programmā: M.Vainberga 24 prelūdijas, op.100, G.Krēmēra pārlikumā. Biļete: \$25 (biļešu skaits ierobežots, ieteicams laicīgi rezervēt vietas). www.bacnyc.org

SAGINAVA (MI)

9.septembrī 15:00 Saginavas Latviešu Kluba gadskārtējais **"Ruksiņa mielasts"**, kurš tiks rikots **J. Skābarža** lauku īpašumā (3630 E Curtis Rd, Birch Run MI). Būs ruksiņa cepetis ar

visām piedevām, dzērieni jāņem līdzi. Piedalīšanās maksa \$20, vidusskolas bērniem par brīvu. Pieteikties līdz 2.septembrim, zvanot **R. Martinsonei**, tālr.: 989-792-9716 vai **Sk. Spūlei**, tālr.: 989-233-4234. Čekus rakstīt uz *"Latvian Club of Saginaw"* vārda.

SIETLA (WA)

Sietlas Latviešu Sabiedriskais Centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125).

1.-4.septembrī Meža dienas Rietumkrasta Latviešu Izglītības centrā Šeltonā. Info: rklic.org.

9.septembrī 11:00 golfa sacikstes *Jackson Park* golfa klubā. Vakariņas 18:00 Latviešu cen-

trā. Lūdzu pieteikties un samaksāt līdz 26.augustam! Info: zvanīt **Ed. Leitim**, tālr.: 425-396-6136, vai SLGA@hotmail.com.

12.septembrī 12:00 pensionāru pusdienas.

27.septembrī 19:00 teātra viesizrāde no Latvijas **"Medību pils"**. **ST. PĒTERSBURGA (FL)**

St. Pētersburgas Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St.Petersburg FL 33713).

Bibliotēka pārtrauc savu darbību un grāmatu ziedojumus vairs nepieņem.

(Turpināts 18. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Kultūras sakarus veicina ministres Daces Melbārdes vizīte Čehijā

Čehijas Republikā darba vizītē uzturējās Latvijas kultūras ministre Dace Melbārde. 23. augustā, Staļinisma un nacisma upuru piemiņas dienā, atceroties Ribentropa-Molotova pakta traģiskās sekas, ministre Dace Melbārde, Čehijas Republikas kultūras ministrs Daniels Hermans un Latvijas vēstnieks Alberts Sarkanis nolika ziedus pie komūnisma upuru memoriāla Prāgas Ūjezdā (Ūjezd) un pie Čehoslovākijas, vēlāk Čehijas, bijušā prezidenta un demokrātijas aizstāvja Vāclava Havela kapa Vinohradu kapos. Tajā pašā dienā par kultūras politikas prioritātēm Čehijā un Latvijā, par sadarbību kultūras jomā tika pārrunāts tikšanās laikā ar Čehijas parlamenta Senāta vicepriekšsēdi Jiržiju Šestāku un Senāta Izglītības, zinātnes, kultūras un cilvēktiesību komitejas priekšsēdi senātoru Zdeneku Papoušekū.

Kultūras ministre Dace Melbārde kopā ar Čehijas Parlamenta Senāta vicepriekšsēdi Dr. Jiržiju Šestāku, senātoru Dr. Zdeneku Papoušekū un Latvijas Republikas vēstnieku Čehijā Albertu Sarkani.

24. augustā Čehijas Kultūras ministrijas mītnē Nosticka pili notika tikšanās ar čehu kollēgu Danielu Hermanu un viceministri juridiskajos un starptautisko sakaru jautājumos Petru Smolīkovu. Tika pārrunāta līdzšinējā divpusējā sadarbība, jo īpaši mūzikas un literatūras jomā. Uzmanība tika pievērsta ES aktualitātēm kultūras un plašsaziņas jomā, kā arī visam 2018. gadam, kad gan Latvija, gan Čehija svinēs republikas simtgadi. Par mediju politiku ar čehu institūciju ekspertiem tika diskutēts nevalstiskajā organizācijā *European Values*.

Vizītes kultūras programmas ietvaros kultūras ministre un vēstnieks apmeklēja pirms pāris gadiem atklāto Vidusčehijas galeriju GASK Kutnā Horā, iespaidīgo Mūsdienu mākslas centru DOX (ko Prāgā rūpnieciskajā zonā izveidojis čehu uzņēmējs Leošs Vālka pēc atgriešanās no Austrālijas), nule kā restaurēto Čehijas Lietišķās mākslas muzeju, koncertzāli *Rudolfinum*, Čehijas Nacionālā teātra *Laterna Magica*, Čehijas mūzikas muzeju. Vizītes nobeigumā tika apmeklētas Nāhodas un Ratiboržices pils, kurās vēsturiski ir cieši saistītas ar Kurzemes hercogisti un hercoga Pēteru Birona dzimtu. Ik rudenī Nāhodas pili Latvijas vēstniecība piedalās Kurzemes svētku norisē. Tiekoties ar Nāhodas pilsētas mēru Janu Birki, tika uszvērts, ka divu sadraudzības pilsētu – Nāhodas un Bauskas – veiksmīgā sadarbība ir labs piemērs un ierosme kontaktu paplašināšanai arī citām abu valstu pašvaldībām.

Latvija 100

LNSO vieskoncertus Francijā un Šveicē apmeklēja vairāk nekā 4000 klausītāju

Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris (LNSO) sava mākslinieciskā vadītāja un galvenā diriģenta Andra Pogas vadībā veiksmīgi uzstājās Rokdanteronas starptautiskajā klaviermūzikas festivālā Francijā un festivālā "Tanē mūzikālās variācijas" Šveicē. Pēc LNSO pārstāvju informācijas, kopumā koncertus noklausījušies vairāk nekā 4000 cilvēku. LNSO dalība šajos festivālos norisinājās Latvijas valsts simtgades starptautiskās kultūras programmas ietvaros. Visu koncertu programmās klausītāji varēja uzzināt par Latvijas valsts simtgadi.

LNSO spēlēja divus Rokdanteronas starptautiskā klaviermūzikas festivāla nobeiguma koncertus. Katru no tiem apmeklēja apmēram 1800 klausītāju. Publikas ovācijas izpelnījās Antonīna Dvoržāka Astotās simfonijas un Pēterā Čaikovska simfonijas "Manfrēds" atskaņojums, jūsmīga kāju ribināšana sveica jauno franču pianistu Likā Debargu, kurš kopā ar LNSO un Andri Pogū atskaņoja Čaikovska Pirmo klavierkoncertu, un Debarga vienaudzi – lietuviešu talantu Luku Geņušū, kurš spēlēja solo Čaikovska Otrajā klavierkoncertā. Ar aizturētu elpu gandrīz 2000 galvu lielā auditorijā noklausījās Emila Dārziņa "Melanholisko valsī", kas brīnumskaidri izskanēja siltajā Provansas naktī, cikāžu dziesmu pavadīts. LNSO un Andra Pogas sniegumu augstu novērtēja prasīgais festivāla direktors Renē Martēns, kā arī mūzikas aģentūras *Productions Internationales Albert Sarfati* (Parīze, Francija) vadība.

Tautas sapulcē pulcē vairākus simtus

Jaunās Konservatīvas partijas (JKP) organizēto "Tautas sapulci" Rātslaukumā 23. augusta vakarā apmeklēja vairāk nekā 400 cilvēku. Sarīkojuma sākumā klātesošie vienotās himnas dziedājumā, pēc kuŗa uz skatuves kāpa JKP līderis Jānis Bordāns. Viņš uszvēra, ka nedrīkst pieļaut, ka valstī turpinās situācija, kuŗā viss notiek pēc sarunāšanas principa. Politiskis aicināja klātesošos rīkoties un uzņemties atbildību ne tikai par savu stūrīti, bet valsti kopumā. JKP

pārstāvji norādīja, ka cilvēkiem uz šādiem mītiņiem būtu jāsanāk katru mēnesi, jo tāda veidā veidojoties demokrātiska sabiedrība.

Politiķu un kultūras darbinieku teiktajās uzrunās galvenokārt tika pausts nosodījums tā dēvētajiem oligarhiem un pastāvošās varas nespējai ieviest kārtību valstī. Ar deputātes Ingūnas Sudrabas (NSL) ievēšanu "oligarchu lietas" parlamentārās izmeklēšanas komisijas priekšsēdes amatā politiķi turpina nīrgāties par tautu. Komisijas darba sākums pagaidām ir vien sāpīgs kauns, jo Ingūna Sudraba minēto sarunu kontekstā parādās kā Krievijas prezidentam Vladimiram Putinam vēlama premjēra amata kandidāte.

Daudz kritikas bija veltīts arī Valsts prezidentam Raimondam Vējonim. Sanākusi publika uz šo kritiku reaģēja ar ovācijām. Bijusī Rīgas domes deputāte Sarmīte Ēlerte puda aicinājumu atbalstīt arī tādus politiskos spēkus, kas iestājas par partiju finansēšanu tikai no valsts budžeta, tādējādi izvairoties no apšaubāmiem ziedotājiem. Sarīkojumā aktīvi tika reklamēta mājaslapa *nebarooligarchu.com*, kuŗa sakopoti uzņēmumi, kas esot saistīti ar oligarhiem.

JKP norāda, ka 23. augusts tautas atmiņā ir viena no vistrāgiskākajām dienām. "Tieši šajā dienā 1939. gadā tika parakstīts noziedzīgais Molotova-Ribentropa pakts. Šī pakta sekas nav likvidētas, tāpēc, ka joprojām "mūsu likteni nosaka citi". Taču latviešu tautas atmiņā šis datums arī ir saistīts ar cerībām, tautas spēku, kas spēj iedvesmot daudzus. Proti, 1989. gadā notika *Baltijas ceļa* akcija. "Mums Molotova-Ribentropa pakta sekas ir jālikvidē pilnībā. Ir jāgāz čeki un citu padomju sistēmas draugu iniciētā sistēma. Beidzot no tiesas ir jāatjauno princips, ka Latvijas suverēnā vara pieder Latvijas tautai. Tikai tad, kad lēmumus valstī pieņems tautas ievēlētās Saeimas deputāti, ne oligarhi viesnīcu numuriņos vai pirtīs, Satversmes darbību varēs uzskatīt par atjaunotu," akcentēja politiskā spēka pārstāvji.

Nodibina partiju *Kustība Par!*

26. augustā Rīgā tika nodibināta partija *Kustība Par!*, kas sevi pozicionē kā proeiropisks liberāli centrisks politiskais spēks. Partijas nodibināšanai bija reģistrējušies 298 biedri, no kuŗiem par dibināšanu nobalsoja 274. Neviens nebalsoja "pret" vai "atturas". Politiskā spēka pamatvērtības ir brīvs cilvēks, saliedēta sabiedrība, tiesiska valsts un Eiropas vienotība, un partijas mērķis ir nodrošināt vienādas iespējas visiem Latvijas cilvēkiem modernā, tiesiskā Eiropas valstī, norādīja tās pārstāvji. *Kustība Par!* par saviem uzdevumiem izvirzījusi saliedētas sabiedrības veidošanu, demokrātijas un tiesiskuma nodrošināšanu parlamentārā republikā, kā arī uzņēmējdarbībai labvēlīgas vides radīšanu, lai veicinātu dinamisku un ilgtspējīgu Latvijas attīstību. Starp partijas dibinātājiem ir arī fiziķis Vjačeslavs Kaščejevs un matemātiķis Andris Ambainis, kuŗi gan iepriekš puda, ka partijā stāties neplāno.

SPILGTS CITĀTS

Situācija kā šķirtā ģimenē...

Krišjānis Kariņš ir stāvējis ārpus *Vienotības* intrigām, centies partijā darboties savu iespēju robežās, strādājis arī tās valdē, bijis gana neatkarīgs un nupat ievēlēts par partijas domes priekšsēdi. Mūsu laikraksta lasītājiem sniedzam populārā politika pārdomas.

Partijai diemžēl šobrīd nav skaidra redzējuma, piemēram, par to, kā radīsies jaunas darba-

vietas, kā panāksim, ka uzņēmējdarbībā spēles noteikumi visiem ir līdzīgi. Es vēlos, strādājot ar partijas reģionālajām nodaļām, ar ieinteresētajiem cilvēkiem, kuŗi var pat nebūt partijas biedri, bet kuŗiem simpatizē partijas idejas, panākt, lai viņi piedāvā savus priekšlikumus.

Šobrīd Saeimas frakcijā Vienotības biedri ir mazākumā. Tagad daļa no partijas ir izstājušies, bet deputāta mandātu nav nolikuši. Uzskatu, ka šiem cilvēkiem būtu ne tikai jāizstājas no frakcijas, bet arī jānoliek deputāta mandāts, jo vēlēti par viņiem nobalsoja kā par Vienotības biedriem. Situācija ir kā šķirtā ģimenē, kur ir piespiedu kopdzīve vienā ģuļamistabā. Tas ne pie kā laba neved. Ja būsīm sadalīti un saskaldīti, mēs nebūsīm spēks.

Vienotība pārstāv eiropiskas vērtības un tos vēlēti, kuŗi nevēlas iet Krievijas pavadā. Mēs arī esam pret oligarchu radīto sistēmu, kur nauda ripo pa vertikāli uz leju.

Daniels Pavļuts

Jaunajā politiskajā kustībā apvienojušies pieci no partijas *Vienotība* aizgājušie Saeimas deputāti – Ilze Viņķele, Lolita Čigāne, Andrejs Judīns, Aleksejs Loskutovs un Ints Dālderis. Partijas *Kustība Par!* valdes priekšsēža amatā ievēlēts bijušais ekonomikas ministrs Daniels Pavļuts, savukārt valdē ievēlēti arī Saeimas deputāti Ilze Viņķele un Ints Dālderis. (Vairāk lasiet S. Benfeldes komentārā 5. lpp.)

Kanadas vadīto spēku mācības Ādažos

25. augustā Ādažu poligonā notika pirmās Kanadas vadītās starptautiskās kaujas grupas lielākās lauka mācības Latvijā. Iedomāto pretinieku lomā stājās Latvijas kaŗavīri. Lai noturētu pozīcijas, kanadiešiem un pārējo sabiedroto kaŗavīriem nācās pamatīgi pasvīst. Sešu valstu kaŗavīri no Kanadas vadītās starptautiskās kaujas grupas Latvijā izvietoti kopš jūnija, tomēr līdz šim mācības galveno-

kārt bijušas dažādu komandu procedūru un plānošanas līmenī. Ādažu poligonā kaŗavīri pirmo reizi savas spējas pārbaudīja kā vienots bataljons. Vienlaikus mācības bija pašu kareivju eksāmens, lai saņemtu NATO sertifikātu. Mācību uzdevums kanadiešu vadītajiem spēkiem bija savaldīt un noturēt iedomātā pretinieka uzbrukumu, ko izspēlēja Latvijas kaŗavīri. Aiz savām pozīcijām kareivji bija paslēpuši smago tehniku, kuŗa ik pa laikam izbrauca, lai palīdzētu atvairīt uzbrukumu. "Ļoti spēcīgs šo apkārtni. Viņi prasmīgi apgājuši mūsu pozīcijas un likuši mums nopietni pārdomāt mūsu kaujas plānu, lai viņus apturētu. Naktī viņi paveica izcilu darbu, izlūkojot mūsu pozīcijas. Citiem vārdiem sakot, viņi mums ir sagādājuši nopietnu izaicinājumu," norādīja Kanadas armijas majors, kaujas grupas personāla vadītājs Trojs Lefso.

Novēl projekta "Sveika, Latvija!" dalībniekiem saglabāt saikni ar Latviju

Valsts prezidents Raimonds Vējonis un Iveta Vējones kundze Rīgas pili tikās ar projekta "Sveika, Latvija!" dalībniekiem. Latviešu izcelsmes skolēni no ASV, Kanadas un Austrālijas divas nedēļas uzturējās Latvijā, apmeklējot Rīgu un vairākas citas pilsētas un novadus.

(Turpināts 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Valsts prezidents, uzrunājot projekta dalībniekus, uzsvēra, ka viņiem bija lieliska iespēja iepazīt Latvijas dabu, kultūru un vēsturi, kā arī tikties ar spilgtām personībām. "Jūsu acis redzēja Latviju, ausis dzirdēja latviešu valodu un sirdis sajuta Latvijas cilvēku draudzību un atvērtību. Šie iespaidi papildinās tās zināšanas par Latviju, ko esat guvuši, apmeklējot svētdienas skolas, lasot grāmatas, meklējot informāciju tīmeklī un klausoties vecāku un vecvecāku stāstos," teica Raimonds Vējonis, novēlot projekta dalībniekiem nezaudēt saikni ar Latviju un atgriezties šeit mācību vai darba gaitās. Valsts prezidents arī pateicās Krāslavas ģimnazijas un Aizputes novada Kalvenes pamatskolas audzēkņiem, kuri projekta ietvaros pie sevis uzņēma ārzemju latviešu bērnus.

Politiski represēto salidojums Ikšķilē

Latvijas politiski represēto personu ikgadējais salidojums notika 26. augustā Ikšķiles estrādē. 19. salidojumu organizēja LPRA ar Ikšķiles novada domes atbalstu. Sarīkojums sākās ar svinīgo daļu jeb karoga ienešanu, himnu un kļūsmu brīdi.

Uzrunas teica Valsts prezidents Raimonds Vējonis, politiski represēto apvienības vadības, Ikšķiles novada pašvaldības vadības pārstāvji un viesi. Koncertā uzstājās Latvijas Nacionālā teātra aktieru ansamblis *Drama*. Vēlāk mūzikālo priekšnesumu sniedza grupa *Rumbas kvartets*.

No Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa uzrunas salidojuma dalībniekiem:

"Šeit Ikšķilē, atceroties pārdzīvoto, mēs vienlaikus dalāmies pārdomās par to, kā šodien attīstās mūsu valsts. Jums tas ir īpaši svarīgi, jo sapnis par brīvu Latviju jums palīdzēja izturēt vistumsākajos ieslodzījuma gados. No jums – represijās cietušajiem tautiešiem – jaunākās paaudzes guva iedvesmu un drosmi, lai atkal izcīnītu neatkarību. Tādēļ šodien ir jāvaicā, vai brīvā Latvija atbilst visaugstākajiem ideāliem? Vai tā ir pretstats tai patvai un bezatbildībai, kas šeit valdīja komunistu laikos? Ir ļoti svarīgi, lai iedzīvotāji redzētu, ka politiķi jūtas atbildīgi savas tautas priekšā. Gaŗajos okupācijas gados bija ierasts, ka ietekme un materiālie labumi tiek sadalīti šaurā lokā prom no ļaužu acīm. Šodien mums vairs nav pieņemama toreizējā prakse, un mēs sagaidām, ka amatpersonas skaidros savus lēmumus un atbildēs par to, ko ir teikuši vai darījuši. Latvijas tauta ir pietiekami daudz pārcietusi, lai novērtētu, cik svarīgs ir tiesiskums un likuma

vara. Mēs visi gribam, lai tiktu spriesta taisnīga tiesa. Tiesiskā Latvijā cilvēkus nedrīkst sodīt vai publiski pazemot bez tiesas un izmeklēšanas tikai tāpēc, ka tas kādam ir izdevīgi. Tikai tad, ja Latvijā tiks ievēroti tiesiskuma un politiskās atbildības principi, mūsu valsts būs pietiekami spēcīga, lai spētu sevi aizsargāt briesmu brīdī."

Apstiprina Skanstes tramvaja linijas projektu

Eiropas Komisija (EK) apstiprinājusi Rīgas tramvaju infrastruktūras attīstības projektu, kuŗa laikā par 97,4 miljoniem eiro plānots izbūvēt 3,5 kilometrus gaŗo Skanstes tramvaja liniju, informēja SIA *Rīgas satiksme* pārstāvis Viktors Zaķis. Projekta laikā ir plānota 3,6 km gaŗas jaunas tramvaja linijas izbūve pa maršrutu Pērnavas iela – Senču iela – Zirņu iela – Skanstes iela – Sporta iela, kā arī esošās 5. un 9. tramvaja maršrutu infrastruktūras rekonstrukcija apmēram trīs kilometru gaŗumā līdz pilsētas centram.

Diriģents Andris Nelsons pārsteidz ar trompetes spēli

Pasaulē pazīstamais latviešu diriģents, divkārtējs *Grammy* balvas laureāts Andris Nelsons nesen pārsteidzis klausītājus Tanglewood mūzikas festivālā (*Tanglewood Music Festival, ASV*), uzstājoties nevis kā diriģents, bet priecējot ar trompetes spēli. Diriģenta oficiālajā *Facebook* blogā publicēts video, kuŗā Nelsons atskaņo skaņdarbu *Malice Toward None* no filmas *Lincolns*, klātesot pašam skaņdarba autoram Džonam Viljamsam (*John Williams*). Kopā ar Nelsonu koncertā uzstājās Bostonas popmūzikas orķestris (*Boston Pops Orchestra*).

"Tas bija izcils vakars, esmu ļoti pateicīgs orķestrim un brīnišķīgajai publikai," savā *Facebook* profilā rakstīja Andris Nelsons. Kā zināms, starptautiski augstu novērtētais un pieprasītais latviešu diriģents savu mūzikā karjēru sācis kā Latvijas Nacionālās operas orķestra trompetists. Šobrīd Nelsons ir Bostonas simfoniskā orķestra un kopš 2017./2018. sezonas arī Leipciģas *Gewandhaus* orķestra galvenais diriģents.

Rīgā savu Eiropas turneju atklās diriģents Teodors Kurentzis

Latvijas Nacionālajā operā 23. oktobrī uzstāsies pazīstamais grieķu izcelsmes krievu diriģents Teodors Kurentzis (*Teodor Currentzis*), kuŗš ar koncertu Rīgā uzsāks savu Eiropas turneju.

Kā uzsver koncerta rīkotāji, Teodors Kurentzis vairāk līdzinās rokzvaigznei nekā klasiskās mūzikas diriģentam. Grieķijas Nacionālās konservātorijas un Sankt-

pēterburgas Konservātorijas absolventam ir izdevies kļūt par vēl nebijušu parādību uz pasaules skatuves. Viņš šogad atklāja prestižo Zalcburgas festivālu. Kurentza vadībā orķestris un koris *MusicAeterna* izpildīja Mocarta "Rekviēmu" un operu "Tita žēlsirdība", izpelnoties vētrainu skatītāju sajūsmu. Teodors Kurentzis un viņa vadītie orķestri vairākkārt tikuši nominēti *Grammy* balvai, bet 2017. gadā diriģents un *MusicAeterna* kļuva par BBC *Music Magazine Opera Award* prēmijas laureātiem, pateicoties Mocarta operas "Dons Žuans" ierakstam. 2016. gadā Kurentzis ieguva savu trešo *ECHO Klassik* balvu.

Brīvdabas muzejam dāvina vērtīgu Ķīnas vāzi

Jostas un ceļa foruma "Starptautiskā sadarbība un kultūras mantojuma apmaiņa" laikā Latvijas Etnografiskais brīvdabas muzejs saņēma dāvinājumā vērtīgu vāzi. Forums šonedēļ norisinājās Ķīnas galvaspilsētā Pekinā, un to atklāja Valsts padomes Ķīnas ārlietu ministrijas direktora vietnieks un Ķīnas ārvalstu apmaiņas asociācijas viceprezidents Tans Tiansings.

Šogad darinātā *Cloisonné* emaljās vāze – "Josta un ceļš, kas savieno pasauli" – ir veidota no bronzas un īpašā *cloisonné* emaljās tehnikā. Greznā vāze ir radīta, balstoties uz "Ziloņa ausu" vāzes paraugu, kas šobrīd atrodas Pils mūzejā Pekinā. Vāzes autori ir meistars ar vairāk nekā 50 gadu pieredzi emaljēto vāžu veidošanā Mi Džeņsuns un vairākus starptautiskus apbalvojumus saņēmušais dizainers Vans Dzjafei. Vāzes ideja iemierso zīda ceļa garu – miera un sadarbība, atklātība un iekļaušanās, zināšanu apmaiņa un izziņa, savstarpējs izdevīgums un ieguvumi. Forumā mērķis bija diskutēt par teoriju un praksi tautas mākslas aizsardzībā un kultūras mantojuma saglabāšanā, kā arī veicināt sadarbību starp valstīm, kas iesaistītas "Jostas un ceļa" ierosmē. Forumu organizēja Ķīnas Nacionālā mākslas un amatniecības apvienība un Ji Nan Universitāte, saņemot atbalstu no Starptautiskās tautas mākslas organizācijas (IOV) un Ķīnas ārvalstu apmaiņas asociācijas. Dalībai forumā tika aicināti pārstāvji no 10 dažādām pasaules valstīm. Latvijas Etnografisko brīvdabas muzeju forumā pārstāvēja muzeja direktores vietiece Kristīne Kūla

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

DĀNIJA. 23. augustā vēstniecība rīkoja pieņemšanu par godu biedrības Dānija – Latvija dibināšanas 25. gadadienai. Vēstnieks Kaspars Ozoliņš apsveikuma uzrunā novērtēja biedrības ilggadējo un intensīvo sadarbību ar tās sadarbības partneriem uzņēmēju, biedrību, pilsoņu un pašvaldību līmenī visos Latvijas novados. Vēstnieks pateicās biedrībai un tās ilggadējai vadītājai Kirstenai Gjeldbekai (*Kirsten Gjaldbæk*) par sadarbošanos ar vēstniecību Dānijas sabiedrības informēšanā par Latviju. Pieņemšanā biedrības locekļus ar uzrunām sveica arī bijušais Dānijas ārlietu ministrs Uffe Ellemans Jensens (*Uffe Ellemann Jensen*), Dānijas vēstnieks Latvijā Hanss Braskis (*Hans Brask*), biedrības *Norden* valdes locekle Suzanne Prip Madsena (*Susanne Prip Madsen*), Latviešu – dāņu biedrības vadītāja Katrīne Poviđiša-Delefosse un Dānijas-Igaunijas draudzības biedrības vadītāja. Pieņemšanā mūzikālu priekšnesumu sniedza Kopenhāģenas latviešu koris *In Corde Meo*, kā arī saksofonists Roberts Martinovskis un ģitārists Edgars Rugājs. Biedrībā Dānija – Latvija 1992. gada 23. augustā apvienojās dāņi, kuŗiem radās dzīva interese par Latviju pēc tās neatkarības atjaunošanas, kā arī vēlme veicināt kontaktus starp abu valstu iedzīvotājiem. 25 gadu darbības laikā biedrība Dānija – Latvija nodarbojās ar kontaktu veidošanu starp Dānijas pašvaldībām, draudzēm, nevalsts organizācijām, uzņēmumiem un Latvijas partneriem

UZBEKISTĀMA. 25. augustā Latvijas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Uzbekistānas Republikā Mihails Popkovs tikās ar Uzbekistānas ārlietu ministru Abdulazizu Kamilovu un iesniedza akreditācijas vēstuļu kopijas. Tikšanās laikā ar ministru vēstnieks pārrunāja abu valstu divpusējo attiecību pozitīvo attīstību, politiskās, ekonomiskās un kultūras jomas sadarbības perspektīvas. Sarunā vēstnieks uzsvēra, ka Uzbekistāna Latvijai ir nozīmīgs sadarbības partneris Centrālāzijas reģionā. Latvija ir ieinteresēta tālākajā attiecību attīstīšanā un stiprināšanā ekonomikas, savstarpējās tirdzniecības, izglītības, transporta un tranzīta sfērās. Kā īpaši nozīmīga sadarbības joma tika minēta aktīvā Latvijas iesaiste ES projektu Centrālāzijā īstenošanā tādās jomās kā robežu pārvaldība, valsts pārvaldes reforma, lauksaimniecības eksportspējas veicināšana, e-pārvalde, vide un zaļās tehnoloģijas.

un Etnografijas nodaļas vadītāja *Dr. hist.* Aija Jansone, kuŗa uzstājās ar referātu "Amatniecības un tautas mākslas aizsardzība un attīstība Latvijā". Muzeja pārstāvji foruma organizātoriem dāvāja Tautas lietīšķās mākslas studijas *Rota* audējas Aijas Krūmiņas 2016. gadā darinātu segu. Šņoru-skalu tehnikā darinātā sega ir radīta pēc Latgales kultūrvēsturiskā apģabala tradīcijām un tās oriģinālu ir veidojusi Indras aušanas darbnīca Krāslavas novadā.

Īvs Žansons ir mūsu tautieša Žaņa Valdheima mākslas darbu gādīgs glabātājs. Īva entuziasms un pacietība ir apbrīnāta vērtā.

Laikmetīgā cirka un ielu mākslas festivāls Re Rīga!

No 23. līdz 25. augustam ar ieskaņas izrādēm jau 19. un 20. augustā Rīgas svētkos un Piena svētkos tika aizvadīts piektais laikmetīgā cirka un ielu mākslas festivāls *Re Rīga!*, kur pāris dienu laikā skatītājiem bija iespēja redzēt māksliniekus no ASV, Somijas, Dānijas, Francijas, Zviedrijas un Igaunijas.

Šī gada jaunums – katrā izrādē, kas notika koncertzālē *Palladium*, sekoja sarunas ar izrādes māksliniekkiem, kuŗu ļautā skatītāji uzdeva daudz jautājumu gan pašiem māksliniekkiem, gan izrādē. Visas sarunas bija iespējams vērot tiešraidē. Mākslinieki novadīja arī kopumā 35 stundas gaŗas meistarklases jomu profesionāļiem, daloties ar savām zināšanām un pieredzi. Katru vakaru pilsētvīdē Vecrīgā lieli un mazi skatītāji ar prieku un smieklīgiem vērojuma Somijas dueta *Kate & Pasi* oriģinālo un humora pilno ielas izrādi visai ģimenei „Attiecības”.

Daudzveidīgs cirks teātri, koncertzālē un pilsētvīdē, ovācijas un prieks, aizraujošas sarunas pēc izrādēm, uzmanība Baltijas māksliniekkiem, vērtīgas meistarklases – tā aizvadīts piektais laikmetīgā cirka un ielu mākslas festivāls *Re Rīga!*.

Festivāla mākslinieciskais direktors Mārtiņš Kībers: "Skatītājiem šogad festivālā piedāvājām ļoti daudzveidīgu cirku, un to viņi arī novērtēja. Man ir patīams prieks, ka viesmākslinieki pēc izrādēm slavēja festivāla publiku – šeit bijis īpaši labs kontakts ar skatītājiem, un Rīga ir vieta, kur viņi vēlas atgriezties atkal!"

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

Žaņa Valdheima gleznas dāvinājums Latvijas vēstniecībai Otavā

Latvijas vēstniecība Kanadā, Otavā, izsaka pateicību montrealietim Īvam Žansonam (*Yves Jeanson*) par mūsu tautieša Žaņa Valdheima (1909-1993) lieliskā darba Nr. 588 dāvinājumu Latvijas vēstniecībai Otavā. Žanis Valdheims, kā vairums Kanadas latviešu, šeit rada drošu patvērumu pēc noziedzīgā Otrā pasaules kaŗa. Viņš dzīvoja un savu oriģinālo, spilgtu, rūpīgi izskaitļoto, kā arī perfekti izstrādāto mākslu radīja Montreālā, Kvebekā. Esam patiesi gandarīti, ka apjomīga Žaņa Valdheima darbu izlase, ar mūsu gādību un sadarbībā ar kolēģām Vašingtonā, ir jau nogādāta Rīgā, lai nākamgad, Latvijas Republikas simtgades jubilejā, tiktu izstādīta plašākai apskatei. Rīgā nogādāts arī mākslinieka arhīvs, kas lieti noderēs pētniekiem.

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Šā gada 24. augustā – nākamajā dienā pēc Molotova-Ribentropa pakta 78. gadskārtas – Latvijas Okupācijas muzeja telpās tika atklāta izstāde “Besarabieši Gulagā”. Šo izstādi organizēja Moldovas Republikas vēstniecība Latvijā, un tā veltīta, kā teikts izstādes prospektā, “staļinisko deportāciju upužu piemiņai”.

Te prasās izziņa: Besarabija ir, var teikt, vēsturisks novads starp divām upēm – Prutu un Dņestru, kas no 1918. līdz 1940. gadam atradās Rumānijas sastāvā. Šī novada iedzīvotāju vairākums bija moldāvi, kuri, “starp mums runājot”, ir identiski rumāņiem, un tas attiecas arī uz viņu valodu. Pirms holokausta Besarabijā

mita arī visai prāva manu tautiešu kopiena.

Starp citu, izstādes prospektā teikts: “1941. gada jūnijā no Besarabijas tika deportētas 3470 “pretpadomju elementu” ģimenes (22 648 personas).”

Atgādināsim, ka uz Molotova-Ribentropa slepeno protokolu pamata Padomju Savienība 1940. gada jūnijā okupēja tiklab Baltijas valstis, kā arī atņēma Rumānijai Besarabiju un – “pie reizes”, negaidīti – Bukovinas novada ziemeļu daļas teritoriju, kur mita daudz ukraiņi. Un deportācijas no turienes notika 1941. gada jūnija vidū – faktiski gandrīz vienlaikus ar Baltijas valstīm. Tad sākās, kā mēdza teikt latviešu

trimdinieki, “Golgātas ceļš”.

Ne tikai Besarabijā tai jūnija dienā deportācijas skāra ne tikai rumāņu, resp. moldāvu eliti, nacionāli apzinīgo inteliģenci, bet arī jūdu kopienas locekļus – aktīvos cionistus, rabinus, turīgākos uzņēmējus un viņu ģimenes. Tai pašā dienā deportēti tika arī “sociāli bīstami elementi” no Bukovinas, īpaši no tās galvaspilsētas – Černovciem, kas pirms Pirmā pasaules kara bija viena no Austroungārijas imperijas “pērlēm” un saucās “Czernowitz”.

Un šai sakarā, manuprāt, ievēribu pelnītu divas gramatas.

Viena 1996. gadā iznāca Vācijā, Konstancā, *Hartung-Gorre* apgādā, un tās nosaukums ir *Dennoch*

Mensch geblieben (Tomēr palikām cilvēki), un to sarakstīja 1923. gadā dzimusi Margita Bartfelde-Fellere. Otrā 1995. gadā iznāca Rīgā, apgādā *Preses nams*, tās nosaukums ir “Brokastis pusnaktī”, un to sarakstīja 1923. gadā dzimušais Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris nelaiķis Valentīns Jakobsons, kuŗš tāpat kā es mācījās Franču licejā un vecumdienās bija Astrides Ivaskas dzīvesbiedrs.

Nepazīdami cits citu, Margita Bartfelde-Fellere no Černovciem un Valentīns Jakobsons no Rīgas, kuŗus deportēja vienlaikus, Sibīrijā nokļuva pūrvainajā Vasjuganas upes ielejā.

Apstākļi bija drausmīgi, un tā sagadījās, ka Margita deportēto

vidū sastapa daudzus latviešus un Valentīns – daudzus židus no Černovciem. Un abi autori ar sirsniņu apraksta citas etniskas izcelsmes deportētos.

Margitas brālis Sibīrijā apprecēja latvieti, un Valentīns veltījis vienu no savas grāmatas nodaļām Evraimam (tā tekstā) Blūmam, kuŗš Černovcos bija zvērināts advokāts un pilsētas domes loceklis. Viņi kļuva labi draugi “Narimas dūksnainajā mūža mežā”.

Arī Besarabijas gadījumā liktenis saveda kopā dažādas tautības ticības, uzskatu cilvēkus, un šis kopīgais staļinisma upužu liktenis tiem palīdzēja pārvarēt varbūtējus aizspriedumus.

Izstāde un divas grāmatas: deportēto brālība Sibīrijā

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

SALLIJA
BENFELDE

Sestdien, 26. augustā, Rīgā no 298 dibinātājiem, ar 274 nobalsojot “par”, tika nodibināta politiskā partija “Kustība PAR!”. Par partijas valdes priekšsēdi dibinātāju kopsapulce ievēlēja Danielu Pavļutu.

Daniels Pavļuts, uzrunājot klātesošos, uzsvēra: “Es zinu, cik daudzām no mums šodien nācās pārvarēt šaubas, lai nodibinātu politisku partiju. Būt “par”, uzņemties atbildību un rīkoties, ir grūta izvēle. Mēs visi šodien esam uzņēmēšies atbildību par savu valsti. Paldies, ka esat nolēmuši turpmāk nesēdēt malā!” Pavļuts pauda pārliecību, ka mēs varam izcili pārvaldīt savu valsti: “Pārvarot šķirtnes, mēs varam radīt valsti, kuŗa ir iespēja visiem. Ne tikai individuāli, bet arī kopā mēs varam būt izcili.”

Kas šobrīd ir zināms par tikko tapušo partiju?

Kā zināms, kopš 26. jūlija manifestam “Mēs esam PAR!” pievienojušies vairāk nekā 600 Latvijas pilsoņu. Manifestam joprojām var pievienoties mājaslapā *MesPar.LV*. Tajā lasāmi arī visu parakstītāju vārdi, un katrs var sev “pielaiķot” kustības vērtības un politiskos uzskatus. Jāpiebilst, ka manifestu parakstīja daudzi sabiedrībā zināmi un ievērojami cilvēki, arī zinātnieki ar starptautisku vārdu – piemēram, matemātiķis un kvantu fiziķis Andris Ambainis, kvantu fiziķis Vjačeslavs Kaščejevs, ārsts, mūziķis, uzņēmēji, skolotāji un vēl daudzu profesiju pārstāvji.

Kustības PAR! valdē uz diviem gadiem ievēlēja deviņus cilvēkus:

Mariju Golubevu, Ēvitu Gošu, Ilzi Viņķeli, Kasparu Briškenu, Intu Dālderu, Oskaru Kaulēnu,

Mārtiņu Staķi, Danielu Pavļutu un Anduli Židkovu.

Savukārt *Kustības PAR!* Pārskata padomē, kas apvienos revīzijas un ētikas komisijas funkcijas, ievēlēja: Ilzi Kurmi, Vitu Andu Tēraudu, Māri Puriņu, Pēteri Pūriti un Pēteri Viņķeli.

Mārtiņš Staķis, dibināšanas sapulces organizators skaidroja, ka dibināšanas sapulce ir nozīmīgs notikums ne tikai tāpēc, ka ar domubiedru palīdzību tika nodibināts jauns politisks un sabiedrīks spēks, balsošanā tika izmantota inovatīva elektroniskā balsošanas sistēma. Turklāt partijas dibināšanas kongress bija ģimenēm draudzīgs, jo daudzi cilvēki bija ieradusies ar bērniem, kuŗiem bija iespēja interesanti pavadīt laiku ar zinātkāres centra ZINOO pārstāvjiem.

Ja par partijas galvenajām nostādņēm, tad politiskā partija *Kustība PAR!* ir proeiropiska liberāli centriska partija, kas piedalīsies Saeimas vēlēšanās 2018. gadā. Tās pamatvērtības ir brīvs cilvēks, saliedēta sabiedrība, tiesiska valsts, Eiropas vienotība. Partijas mērķis ir nodrošināt vienādas iespējas visiem Latvijas cilvēkiem modernā, tiesiskā Eiropas valstī.

Vai partijai ir nākotnes izredzes?

Lai gan daudzi pašmāju politikas darboņi ilgus gadus ir centušies padarīt jēdzienu “liberalisms” gandrīz vai par nāves grēku, bet demokrātiju par kaut ko tādu, kas jāpiemēro īpašām vajadzībām, Latvijā liberālu partiju niša līdz šim ir bijusi tukša. Skaidri saprotama eiropiska virzība līdz šim bijusi *Vienotībai*, jo pārējās partijās, gan piesaucot demokrātiskās vērtības, vairāk gā-

jušas konservatīvā virzienā, brīžam pat ar tādu kā sektantisku pieskaņu. Sak, Eiropa un pasaule ir kas viens, bet mēs esam īpaši, mums vajag īpašu demokrātiju un tamlīdzīgi, kas ļoti atgādina Krievijas nostāju. Vienīgā atšķirība, ka Krievija runā par krievu īpašajām vajadzībām un tiesībām, bet pašmāju darboņi – par latviešu īpašajām tiesībām un vajadzībām.

Tikko dibinātājā partijā lielāko tiesu ir cilvēki, kuŗi līdz šim politikā nav darbojušies, kuŗi ir apliecinājuši un atraduši sevi savā darbā, un politika viņiem nav vajadzīga kā biznesa veids, kuŗā tikt pie naudas, mantas un varas. Citiem vārdiem sakot, šiem cilvēkiem valsts nav slaucama kaza, bet viņiem tā tiešām rūp. No vienas puses, tas vieš cerības, ka politikā var ienākt citi cilvēki, cita paaudze, kuŗiem daudz skandinātās demokrātijas vērtības nav tikai tukša skaņa. No otras puses, partijā ir arī cilvēki ar garu politisko vēsturi, kas gan var palīdzēt jaunpienācējiem politikā, gan arī tos gremdēt, mēģinot padarīt partiju par praktiskās, ciniskās politikas spēlētājiem. Un runa, manuprāt, ir ne jau par bijušo Zatlēra Konservatīvās partijas biedru Danielu Pavļutu.

Partijas valdē ir ievēlēta arī bijusī *Vienotības* politiķe Ilze Viņķele, bet viņas dzīvesbiedra brālis Pēteris Viņķelis ir ievēlēts Pārskata padomē. Turklāt padomē ir ievēlēts arī viens no uzticamākajiem Ilzes Viņķeles dzīvesbiedra Jura Viņķeļa atbalstītājiem, gribētos teikt – rokaspuīšiem – Māris Puriņš. Jāpiebilst, ka Juris Viņķelis vairs nav

aktīvajā politikā, kopš viņu pirms četriem gadiem vairs neievēlēja Rīgas domē, bet domubiedrus, kuŗi turpina aktīvi darboties, viņš nav zaudējis.

Kādēļ ir baža par Viņķeļu ģimenes ienākšanu tikko dibinātājā partijā? Izglītoti, ar pieredzi politikā un amatos, šie cilvēki, protams, labi pārzina vēlētajiem neredzamo politikas virtuvi. Turklāt gan Ilze Viņķele, gan Pēteris Viņķelis runā pareizos tekstus un viņiem grūti pārnest kaut kādas šaubīgas vai aplamas idejas. Ilze Viņķele savulaik bija *Tēzemei un Brīvībai/LNNK*, tad, paņemot līdzīgu grupu apvienības biedru, piedalījās partijas *Pilsoniskā savienība* dibināšanā, kļuva par tās valdes locekli. Kad dienaskārtībā parādījās jautājums par partiju apvienošanu, veidojot *Vienotību*, Viņķele aģitēja *Pilsoniskās savienības* biedrus par apvienošanu, dažkārt izmantojot savdabīgas metodes. Pēc *Vienotības* izveidošanās Viņķele no tās saraksta tika ievēlēta Saeimā, tika ievēlēta arī Saeimas ārkārtas vēlēšanās, kļuva par labklājības ministri un kādu laiku valdības sēdēs aizvietoja Ministru prezidentu Valdi Dombrovski, kad viņš bija ārvalstu vizītēs. Tad politiķes augšupeja aprāvās, kaut gan arī 12. Saeimas vēlēšanās viņa no *Vienotības* saraksta Saeimā tika ievēlēta, bet aizvien vairāk bija jūtams, ka viņas stabilās pozīcijas pamazām zūd un runas par viņu kā nākamā premjēri piekļuva. Drīz vien Viņķele kopā ar grupiņu domubiedru kļuva par partijas iekšējo opozīciju, tika pat skatīts jautājums par viņas izslēgšanu no partijas, bet runas par to, ka deputāte meklē

iespēju veidot jaunu partiju vai piedalīties kādas topošas partijas veidošanā, nerimās, līdz šogad politiķe kopā ar četriem domubiedriem izstājās no partijas. Tagad Ilze Viņķele ir ievēlēta jaunās partijas valdē. Viedokļi par to, kāpēc politikā sākumā partijās ir ieredzēta un virzās pa karjeras kāpnēm augšup, bet pēc tam meklē citu partiju, kā bonusu līdzīgu paņemot iepriekšējās partijas biedru grupu, atšķiras. Vieni uzskata, ka politiķei traucē raksturs, otri teic, ka viņai galvenais ir vara un ietekme, tādēļ agri vai vēl politisko intrigu dēļ no partijas nākas aiziet. Lai kā nu tur arī būtu, Viņķele un viņas ģimenes pārstāvji un domubiedri jaunajai partijai *Kustība PAR!* var kļūt gan par labu palīgu, gan par gremdētāju, padarot to līdzīgu daudzām citām partijām, kuŗas patiesībā ir interešu grupas, ne partijas. Jāpiebilst, ka arī Pēteris Viņķelis ir bijis ne vienā vien partijā, no *Vienotības* saraksta ir bijis ievēlēts Rīgas domē, bet mandātu nolīcis, un ir Eiroparlamenta deputātes Sandras Kalnietes padomnieks.

Protams, gan jau jaunajā partijā ir iestājies arī kāds karjērists un aprēķinātājs, jo nav iespējams, ka tādi cilvēki vairs nemeklē sev izdevību tikt pie kāda labuma, izmantojot politiku. Partijas nostādnes un jaunās paaudzes cilvēki ar citu domāšanu un vērtībām vieš cerību, ka Latvijas politikā var kaut kas mainīties uz labo pusi. Vai partija spēs tikt galā ar visiem gaidāmajiem šķēršļiem, apmelojumiem un dažu biedru ambīcijas ieskaitot, rādīs laiks.

Jauna partija – jauna cerība Latvijā

MĀRIS
BRANCIS

Biruta Baumanē: laicīgajā saredz mūžīgo

11. augustā Latvijas Nacionālajā mākslas muzeja 4. stāva izstāžu zālē atklāja izstādi ar ļoti ierastu, bieži izmantotu nosaukumu – “Biruta Baumanē (1922 – 2017). Glezniece”. Varbūt tieši šajā pierastībā slēpjas viss noslēpums?

Kā esam ziņojuši, gleznotāja Biruta Baumanē, tuvojoties 95. dzimšanas dienai, šī gada 21. janvārī aizgāja mūžībā. Māksliniece savā dzīvē laikā visu centās noteikt, kā tam vai citam atgadījumam jānotiek. Arī šo izstādi viņa pati sarīkoja, tas ir, uzrakstīja, kādas gleznas izstādē izliekamas un arī to, ka tām jāklūst par muzeja īpašumu, papildinot mākslinieces gleznu kolekciju šajā nozīmīgajā nacionālajā mākslas krātuvē.

Pirms vairākiem gadiem Latvijā izplatījās ziņa, ka lielāko tiesu mūzejos glabājas ne paši oriģināli, kas tika pirkti, bet gan šo darbu pašas mākslinieces atkārtotas kopijas. Tas attiecas arī uz dāvanām draugiem un paziņām. Uzzinot šo faktu, daži labs kolekcionārs bija pat gatavs iesūdzēt gleznotāju tiesā par krāpniecību. Diemžēl vai paldies Dievam līdz reālai rīcībai šī lieta nenonāca. Iespējams, ka uzvarētāju nebūtu – kurš būs tas soģis un tas arbitrs, kas noteiks, kuŗa no gleznām ir labāka – oriģināls vai autora paša kopija. Arī Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā blakus oriģināliem glabājas Birutas Baumanes gleznu autorreplikas.

Protams, būtu gan interesanti vienkopus redzēt oriģinālus un mākslinieces atkārtojumus, salīdzināt un pašam pārlicināties, cik tie tuvi viens otram. Droši vien šādu izstādi neviens neuzņemties sarīkot, apsūdzot vai attaisnojot godājamo gleznotāju.

No citas puses raugoties – Biruta Baumanē acīmredzami tik daudz gleznās ielika sevi, savas domas, izjūtas, ka nespēja no tām šķirties, atdot tās prom, kaut arī tas būtu muzejs, kas mākslu glabā mūžībai. Tas būtu kā no sevis noplēst miesu un pasviest, tā sakot, suņiem. Krājot darbnīcā gleznas, māksliniece turēja savā tuvumā savu dzīvi, savus slēptos sapņus, ilgas, kaislības, laimīgos un drāmatiskos mirkļus. Jebkuŗa veida mākslinieki ir izteikti egoisti, viņi pasauli redz caur sevi, viņu pasaules viduci ir viņš pats un neviens cits, pat ne bērni, sievas, mīļākie. Tie tāpat atspoguļo viņus, arī bērnos, sievietes vai mīļākajos viņi saredz sevi pašu. Kā noprotams, Biruta Baumanē bija ar izteikti spēcīgu Ego, kam ļāva izpausties ļoti bieži, varbūt pat ik brīdī. Uzskatīdama, ka neviens nespēj par viņu rakstīt tik labi, kā viņa vēlas, māksliniece ķērās pie spalvas, un klajā pie lasītāja nāca divas mākslinieces grāmatas, atklātas greksūdzes. Kad tika iespiests milzīgs albums par viņas daiļradi, neapmierinātā gleznotāja

Birutas Baumanes meita Laine Kainaize // Foto: Māris Brancis

pati ķērās pie albuma sagatavošanas, un dienas gaismu ieraudzīja vēl viens krāšņs gleznu apkopojums, tikai viņas versijā.

Bet tagad Latvijas Nacionālās mākslas muzejs ieguvus 26 Birutas Baumanes gleznas, kuŗas māksliniece pati uzskatījusi par īpašām, nozīmīgām, saglabāšanas vērtām, viņu raksturojošām. Kādus darbus tad viņa atzinusi par cienīgām saglabāt mūžībai?

“Pašportrets naktī” (1965), “Lauku mūzikants” (1968), triptihs, kuŗā ietilpst trīs dažādos laikos

gleznoti darbi “Bērnība” (1983), “Karuselis” (1981) un “Dzires beigšanās” (1978), kā arī “Saimnieces” un “Sievās” no cikla “Kāzas Latgalē” (abas 1967), “Uz ielas Ventspilī” (1982) un citas gleznas. Biruta Baumanē gleznoja tik ilgi, cik spēja nostāvēt kājās un noturēt rokās otu, taču ar pilnām tiesībām var apgalvot, ka reiz viņas rokraksts izveidojās, un tas jau notika studiju laikā, kad nostiprinājās viņas temu un izteiksmes loks, krāsu izvēle, sižeti, kompozīcija un zīmējums nemainījās. Viņa palika

uzticīga sev, savam skatījumam, nekad nepadodamās lētas popularitātes, slavas vai naudas vilinājumiem. Biruta Baumanē nenodeva savu talantu, palikdama godīga jebkuŗā situācijā.

Būdama ļoti emocionāla sieviete, gleznotāja nekad nekļuva sentimentāli salkana. Drīzāk dažbrīd šķita, ka šo darbu autors ir vīrietis, tik racionāli skaidrs ir uzstādījums, kompozīcija, sižets un gleznojums. Protams, vienmēr sižetu izvēle ir emocionāli jutīga, izteikti personiska, šajā gadījumā izteikti sievišķīga, taču Birutas Baumanes gleznas izceļas ar to, ka tajās katrreiz ir jaušams drāmatisms. Viņa it kā aiz krāsainības, prieka, liksmības tālākos plānos saredz arī traģisko, aiz košajām krāsām melno toni. Manuprāt, Biruta Baumanē ne vienmēr zināja, cik dziļi viņa tveŗ pasauli – laicīgajā saredz mūžīgo, dzīvē intuitīvi pamana nāves, iznīcības tuvumu.

Ar šiem testamentā novēlētajiem darbiem tagad muzeja kolekcijā ir 84 mākslinieces gleznas. Latvijas Nacionālā mākslas muzeja direktore Māra Lāce izstādes atklāšanā apsolīja, ka 2022. gadā tiks sarīkota Birutas Baumanes simt gada jubilejai veltīta skate, kas būs jauns skatījums uz gleznotājas daiļradi – to jau veidos bez viņas autoritātīvās gribas un norādījumiem.

Diasporas skolu skolotāju pilnveides kursi

Piedalījās skolotāji no visdažādākajām valstīm

MĀRA PRIEDKALNE (Laikraksts *Latvietis*)

Diasporas nedēļas nogales skolu skolotāju pilnveides kursus, kas notika 2017. gada 25. – 27. jūlijā Cēsīs, *Ratniekos*, organizēja Latviešu valodas aģentūra (LVA), kas ir Izglītības un zinātnes ministrijas pārraudzībā esoša tiešā pārvaldes iestāde. Viena no LVA funkcijām ir sniegt atbalstu latviešu diasporai ārvalstīs latviešu valodas apguvē un valodas saglabāšanā.

Skolotāji uz kursiem bija sabraukuši no visdažādākajām valstīm, tajā skaitā arī no tādām valstīm, kuŗas ne vienmēr nāk prātā, domājot par diasporas latviešu skoliņām, piemēram, no Luksemburgas, Grieķijas, Spānijas, Itālijas un no Krievijas.

Atklāšanas uzrunās Cēsu pili piedalījās prof. Jānis Valdmanis (LVA direktors), Daina Grosa (PBLA Izglītības padomes izpilddirektore v.i.) un Kristaps Grasis (ELA prezidija priekšsēdis), kuŗš savā laikā arī mācījies Annas Zie-

dares Vasaras vidusskolā un savā uzrunā pieminēja, ka liels pamudinājums jaunībā braukt uz diasporas nometnēm bijis satikt latviešu meitenes. Kristaps Grasis arī atgādināja mums par Ministeres Latviešu ģimnazijas – vienīgās akreditētās latviešu mācību iestādes ārpus Latvijas (1948 – 1998) nozīmīgumu trimdas pusaudžiem un tās ietekmi uz saviem skolēniem, daudzi no kuriem vēlākajos gados ir izvēlējušies dzīvot Latvijā.

Bija iespēja apskatīt Cēsu Jauno sākumskolu, kas izmanto alternatīvas pieejas mācībām un piesaista un iesaista vecākus skolas izveidē. Arī apciemojām Cēsu *Zinoo* Zinātkāres centru, kur Pauls Irbins, *Zinoo* idejas autors un vadītājs, mums stāstīja par to, kā atmodināt un veicināt bērnos zinātkāri. Vēl sekoja interaktīva zināšanu un pieredzes papildināšana trīs iedvesmas punktos netālu no Jāņa baznīcas. Pasaules latviešu mākslas

LV simtgades karogs. Pa labi – Dagnija Kupča tā audēja // Foto: Māra Priedkalne

centrā mums stāstīja saistošas interpretācijas par vairākiem diasporas mākslinieku darbiem, īpaši mani ietekmēja skotu latvieša tēlnieka Zigrīda Sapieša darbi – no koka izgredti reljefi un skulptūras. Iesaku ikvienam latvietim apciemot šo muzeju Cēsīs, Lielā Skolas ielā 6!

Diena Cēsīs bija patiešām pilna ar notikumiem. Pabijām radošo industriju centrā Skolas ielā 6, kas ir kopdarbes māja dažos stāvos, kur galvenie darbības virzieni ir radošo industriju dizains, arhitektūra, māksla, grafika, mūzika u.c. un digitālo industriju atbalsts, pirmsinkubatora funkcijas un kopā strādāšanas telpas nodrošināšana. Visilgāk noteikti diasporas skolotājas kavējās aušanas darbnīcā *Vēve-*

rīšas, kur varēja apskatīt un aptaustīt audumus un tautastērpus no vairākiem novadiem un kur tika austs Latvijas simtgades ceļojošais karogs, kas viesojies daudz kur citur pasaulē.

Nākamajās divās dienās klausījāties lekcijās un piedalījāties nodarbībās, kuŗas iekļautas domāšanā un iztēlē balstīta pieeja runas attīstībai, Radošā rakstūprasmē pusaudžiem, Teatrālo rotaļu izmantojums latviešu valodas apguvē, Ķermeņa radošums laikmetīgajā dejā. Pēdējā manis minētā nodarbība bija interaktīva nodarbība, ko vadīja choreographe Lilija Lipora un Edgars Lipors (vīru kopas *Vilki* vadītājs), pēc kuras visi bija kārtīgi izkustējušies un noguruši. Perso-

nīgi uz mani lielāko iespaidu atstāja Dr. Jāņa Granta lekcija Dubultās identitātes izaicinājums: atbalsts diasporas skolēniem, kā arī Ināras Antiņas (*LSM.lv* bērnu satura redaktore) stāstītais par *Projekts – Bērnistaba*.

Lielāko vērtību izjutu, tieši satiekot citus diasporas skolotājus no visām malām, kas liek tālāk domāt par migrēšanas jautājumu, un kāpēc cilvēki dodas turp, kur viņi dodas. Piemēram, izrādās, arī Spānijā ir latviešu svētdienas skolas; pirmā, pirms pieciem gadiem, tika izveidota Madridē, vēl skola ir dibināta Valensijas apgabalā. Visvairāk latviešu Spānijā dzīvo pie Vidusjūras; daudzi no tiem nodarbojas lauksaimniecībā, celtniecībā. Vairumu no tiem pievilina Spānijas klimats. Pēdējos gados pārceļas arī ģimenes, kas tur mēģina izveidot savu biznesu. Toties skolotāja no latviešu skoliņas Milānā apgalvoja, ka galvenokārt latviešu skoliņas audzēkņi Itālijā ir no tādām ģimenēm, kur latvietes ir salaulājušās ar itāliešiem.

Kursu laikā par mums rūpējās Aija Otomere, LVA diasporas projektu koordinatore, un Latvijas TV žurnālists Ansis Bogustovs, kuŗš sirsniņi pieskatīja, lai visi ir paēduši, padzēruši un laikus dodas uz nākamo nodarbību.

Iesaku latviešu skoliņu skolotājiem jau laikus domāt par pieteikšanos uz 2018. gada diasporas skolotāju pilnveides kursiem Latvijā!

Mūsu istabiņa “Ratniekos”. No kreisās: Lāra Brennere, Valda Jefimova // Foto: Māra Priedkalne

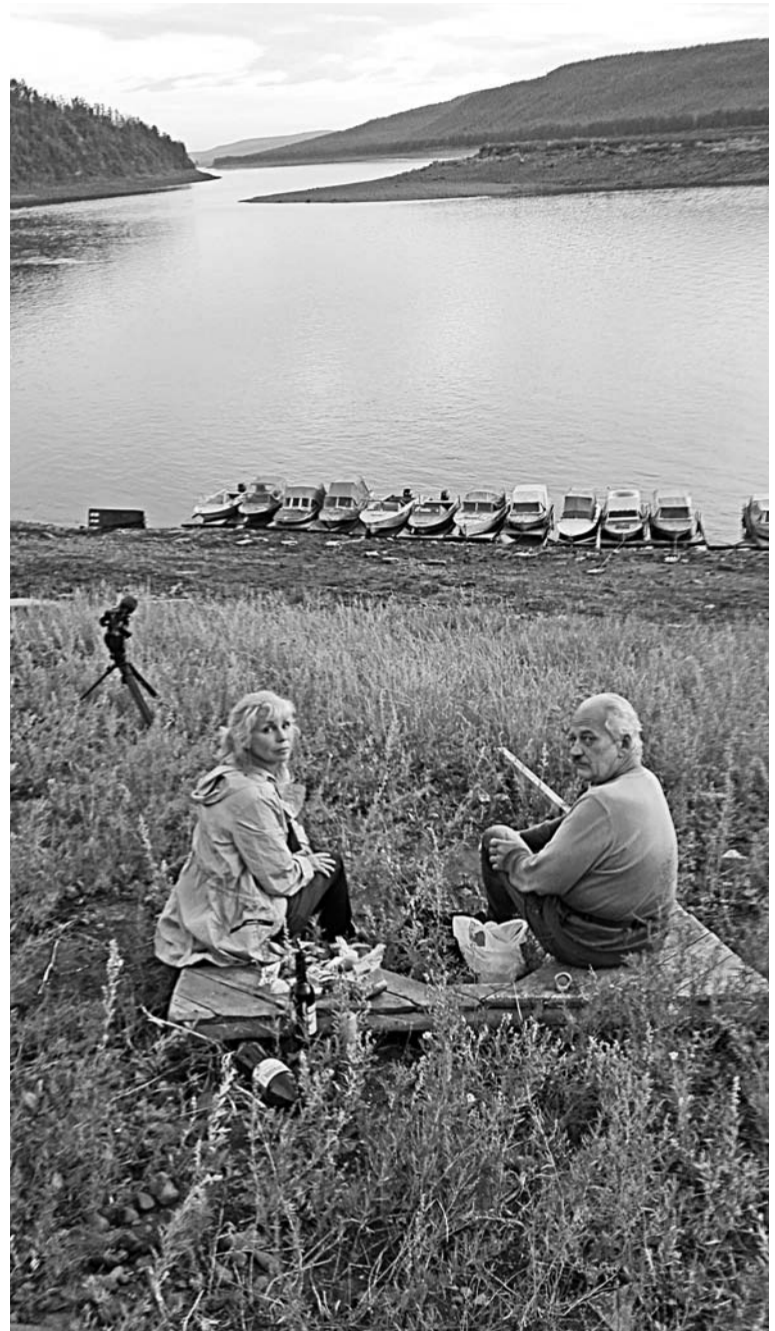
(Turpinājums. Sākumu skat. Nr. 32)

“Citas bērības zemes jau nav..”

1. augustā, nākamajā rītā pēc Krasnojarskas apmeklējuma un tikšanās ar turienes latviešiem, četri ceļinieki, viņu vidū pazīstamais režisors **Valdis Lūriņš** ar dzīvesbiedri **Ritu** (viņa ir skatuves kustības pasniedzēja Kultūras akadēmijā) devās uz Valža dzimto vietu – Turu Evenkijā. Zināšanai – Evenku autonomais apgabals savu autonomiju pirms dažiem gadiem zaudēja, tagad Evenkija kā Krievijas daļa pieder Krasnojarskas rajonam. Lieki teikt, ka arī mazā evenku valoda principā ir izzudusi...

Valdis Lūriņš šai vietā piedzima 1951. gada 4. februārī un tikai pēc sešiem gadiem savā dzimšanas dienā, 1957. gadā, atgriezās Latvijā. Bērības atmiņā iegūlis fakts, ka draudzīgie un atsaucīgie radnieki viņam uzdāvinājuši konfekšu kastīti, kas saukusies “Zvejnieks un zelta zivtiņa”. Šūbertu ģimene arī devusi mājvietu – caurstaigājamu istabu savā dzīvoklī iepretim vietai, kur tagad Dailes teātris.

Valdis atceras arī mammas saraksti ar māsiņu Līviju Raudsepu Amerikā. Lai gan tolaik vēstules tika atplēstas un izlasītas, māsiņas uzturēja kontaktus, bija iemanījušās sazināties šifrētā veidā, piemēram, Chruščovu dēvējot par Reksi (laikam no Rex) un apspriežot, ko jaunu atkal šis nostrādājis. Ikviens atbalsts, izpratne tolaik bija ļoti, ļoti nozīmīga.

Vietā, kur kādreiz bija Lūriņu māja

Valdis sarunājas ar mākslinieku Sergeju Salatkinu

Kāds tad bijis Valda senču “grēks”?

Valdis Lūriņš: “Domāju, ka vecāteva “grēks” bija tas, ka viņam kopā ar radniekiem piederēja neliela fabrika Rīgā, kur ražoja skrūves un lauksaimniecības mašīnu detaļas. Vecātevs bija augstas klases inženieris, kas savas profesionālās kvalifikācijas dēļ arī kļuva par šīs fabrikas īpašnieku. Turklāt – ļoti precīzs cilvēks, necieta paviršību. Acīmredzot kādam aizrādījās vai pat atlaidīs no darba, un šis uzrakstījis ziņojumu, kas bijis par iemeslu izvešanai. Radnieku neizveda. Negribu rakņāties pagātnē, bet pieņemu, ka pie kāda cilvēka varbūt vēl tagad glabājas mana vecāteva ģimenes mantas...”

1941. gadā kopā ar vecotēvu izsūtīja arī vecmāmiņu un mammu, vecotēvu uzreiz no ģimenes nošķīra. Vēl bija arī mana trīs gadus vecā māsiņa, kuŗa ceļā saslima ar tuberkulozi un nomira.

Uz dzimto vietu devos pirmo reizi, Dzintras Gekas mudināts. Līdzšinējie iespaidi un atmiņas bija veidojušās tikai no foto un diezgan skopiem mammas un vecmāmiņas stāstiem. Bet tas jau izsūtītajiem ir raksturīgi – saudzējot savējos, par izsūtījumu stāstīja un vispār runāja maz. Tagad nākas nožēlot, jo nu jāmeklē arhīvos un dokumentos. Bet “izlaist” no tautas atmiņas šo laiku nekādā gadījumā nedrīkst! Sibīrijas stāsti ir nesaudzīgi, bet tie ir jāatgādina. Esmu izlasījis Kaspara Pūces “Pūcesbērna piedzīvojumus Padomijā”, Māras Zālītes “Piecus pirkstus”. Acīmredzot Mārai vecāki vairāk stāstījuši, jo sešu gadu vecumā bērns tiešām var precīzāk atcerēties un “uzzīmēt” bērības ainas, ja vien viņam atsauc atmiņā. Es galvenokārt atceros sava vectēva nāvi, atminos,

Būdami Evenkijā, iegriezāmie vietējā novadpētniecības muzejā, kur mums parādīja Turas plānu ar iespējamo mūsu mājas atrašanās vietu. Otrā dienā ar “taksīti” devāmies turp. Mājas, kuŗu adrese bija *Poselkovij pereulok 9*, vairs nav. Bet iegriezāmie kaimiņos, kur satikām kādu zinīgu un interesantu vīru – viņš, izrādās, ir pazīstams evenku mākslinieks, vārdā Sergejs Salatkins, Krievijas Nopelniem bagātais kultūras darbinieks, arhitekts. Sergejs jau nākamajā dienā ap pusdienlaiku mums pasniedza bildi, kuŗā uz-

Kopā ar Ritu Tunguskas upes krastā

gleznojis mūsu vecāku māju ar visu upes piekrasti! Vadījām stundas interesantās sarunās. Tās atziņas, ko atvedu līdzī no Krievijas, saistās ar lieliem paradoksiem – cilvēki gan ir atvērti, draudzīgi, taču – skaidri redzams – nozombēti. Viņiem ir “iepotēts” sekot spēcīgam vadonim, tie ir impulsi no cara laikiem, jo jābūt taču gluži aklam, lai nesaskatītu īstenību. Taču – lai varētu ieņemt kādu amatu, lai vispār varētu dabūt darbu un uzturēt ģimeni, ir jāpakļaujas. Tā ir tāda klusa un sāpīga padošanās pārspēka priekšā, atkarība. Krievijas “augstākajās aprindās” ir pārlieku daudz cilvēku ar uzpleciem. Mēs skaidri redzējam un jutām, ka mūs uzmana, mums seko. Slēptais terors te turpinās.

Kopā ar citiem ceļabiedriem izdzīvojām gan katrs savu skarbo stāstu, gan dzīvojām līdzī citiem – kā cilvēks pēc 60 gadiem tālajā zemē satiek savas māsiņas, kuŗas nekad nav redzējis, kā Hariju Ešenvaldu neielaida slēgtajā pilsetā Želenogorskā, kur viņš savā cienījamā vecumā bija ieradies, lai noliktu krustu mātes atdusas vietai, bet viņu tur neielaida...”

Harijam braucienā līdzī bija dēls, un, ja ne pats Harijs, tad dēls jau nu gan zinās piepildīt sava tēva vēlēšanos. Cerību pamatu dod tas, ka šajos *Sibīrijas bērnu* braucienos arvien biežāk līdzī dodas bērni un mazbērni.

(Turpmāk vēl)

RAMONA SALMIŅA

Tā ir tradīcija – ģimenēm sanākt un būt kopā! Tie ir ģimenes, draudzības, dzīvības, prieka un kopābūšanas svētki. Mēs esam daudz, jo piedalās ģimenes no visas Latvijas. Ģimenes ir īpašas, jo katrā no tām ir ļoti īpaši bērni. Īpaši ar savu spēku, izturību un brīžiem lielu spītu, cīnoties ar kādu liktena uzliktu pārbaudījumu – onkoloģisku vai kādu citu slimību. Kādam šī cīņa ir kā amerikāņu kalniņi (augšā un lejā), kādam tā ir cīņa dzīves garumā un kādam smagas atmiņas par pagājušo, kas atstājušas rētas – gan fiziski, gan emocionāli.

Sanākot kopā, mēs kļūstam par vienu lielu, skaistu ģimeni un kopīgi šo cīņu noliekam malā un kaut uz brīdi aizmirstam. Mēs nerunājam par slimībām, bailēm un dzīves pārbaudījumiem, bet gan priecājamies par katru dienu, kuŗu dzīvojam kopā, dziļojujam cits citam.

Mēs šajās dienās dziedam un dejojām, spēlējamies, veidojam, krāsojam un smejamies. Oooo – smejamies mēs daudz, ļoti daudz, prieks list pāri malām. Un dažreiz mēs arī raudam – ja mums tā gribas, mēs arī raudam. Jo, lai ielaistu sevī prieku, ir jāļauj sāpēm un smagumam izraudāties ārā. Bet smieklu noteikti ir daudz, daudz vairāk.

Mēs svinam pamatīgi – gandrīz nedēļu! Organizējam dažādas radošās darbnīcas – gan bērniem, gan vecākiem. Šogad bērni taisīja vēja zvanus, gleznoja, dziedāja un spēlēja un pat gatavoja karamelles. Mammām bija ļoti īpaša ausšanas darbnīca, kuŗā daudzas pavadīja pat naktis, lai varētu pabeigt iesāktos lakatus. Kopā arī peldējāmies un gājām pirti.

Kopā sanākam jau otro gadu. Tiekamies augustā, šogad tas bija no 14. līdz 19. augustam.

Savus svētkus esam nosaukuši par “Satversim Bruknā”, jo

tiekamies Bruknas muižā. Šogad bijām aptuveni 70 cilvēku ģimene.

Un nekas no tā nenotiktu, ja mums apkārt nebūtu tik daudz labas gribas cilvēku un uzņēmumu, kuŗiem sakām lielu un skaļu PALDIĒS par to, ka atbalstīja mūs un palīdzēja, lai mums kopīgi izdotos šie kopābūšanas svētki – tieši tik papildīti, cik tie bija! Īpašs paldies arī priesterim Andrejam Medīnam, kuŗš mūs visus tik viesmīlīgi uzņēma Bruknas muižā.

Māte Terēze ir skaisti teikusi: “Ne katrs no mums ir spējīgs darīt lielas lietas. Taču ikviens no mums var darīt mazas lietas ar lielu mīlestību.”

LĀSMA
GAITNIECE

Latvijā un Igaunijā plaši tiek atzīmēta kāda kristīga tradīcija, kas abas minētās valstis atšķir no daudzām citām. Runa ir par kapusvētkiem, kas, par spīti laiku un tikumu maiņai, daudzas dzimtas vēl aizvien tiek uzskatīti gandrīz vai par gada centrālo notikumu, kad visi sanāk kopā.

Latvijā, sākot no jūlija pirmās puses un līdz pat augusta nogalei, kapusvētki tiek svētīti visos četros kultūrvēsturiskajos novados. Kaut arī pastāv uzskats, ka Vidzemē un Latgalē šī kristīgā tradīcija ir niansēm bagātāka, būtu aplami apgalvot, ka Kurzemē ļaudis minētos godus uztver vienalīdzīgāk vai pat neatzīmē vispār. Par to augusta pirmajā svētdienā nācās pārliecināties arī šo rindu autorei, kura kopā ar ģimeni kapusvētkus svētīja Nīcas pagasta Silenieku kapsētā, kas atrodas netālu no Liepājas.

Kaut arī Silenieku kapsētu nekādi nevar nosaukt par lielu, apmeklētāju bija samērā daudz. Turklāt ne tikai no tuvākās apkārtnes vien; vairākas ģimenes bija ieradušās pat no Liepājas. Bija mazliet savādi šai klusajā, nomaļajā vietā satikt pazīstamus cilvēkus, labi zinot, ka arī viņi

Raksturīga aina Latvijas kapusvētkos

mērojuši ceļu no pilsētas. Kaut gan dzīve ir dzīve, reti kuŗam izdodas visu mūžu nodzīvot vienā vietā.

Liepājnieks Ēriks Ģibietis ar saviem vecākiem Nīcas pagastā dzīvojis no 1950. līdz 1958. gadam. Šajā laika posmā – 1953. gada 19. augustā – nomira viņa vecāmāte Betija Mūrniece. Kur viņu apglabāt? Protams, dzīves-

vietai vistuvākajos kapos! Un gadījās tā, ka tolaik vistuvāk atradās Silenieku kapsēta, uz kuŗieni bērni dienā vecsmātes šķirsts tika nogādāts zirga vilktā pajūgā.

Kapusvētkos piedalījās arī tādi liepājnieki, kuŗu senči cēlušies no Nīcas pagasta, līdz ar to ir likumsakarīgi, ka dzimtas kapavietas atrodas tieši Sileniekos.

Rosība Sileniekos bija vēro-

jama jau stundu pirms kapusvētku svētbriža sākuma. Vairākas ģimenes, kas pie saviem piederīgajiem šeit ierodas retāk, steigza paveikt kapavietas uzkopšanu: sākot ar pieminēkļa tīrīšanu un mazgāšanu, kas gada garumā “apaudzis” ar pamatīgu putekļu kārtu, jo kapiem gluži blakus atrodas izdangāts zemesceļš, un beidzot ar puķu stādīšanu.

Kad sakopšanas darbi bija galā, vairāki no apmeklētājiem steigza atpakaļ uz savām mašīnām, kas novietotas ārpusē pie kapsētas vārtiem, lai pārgērbtos un sagatavotos svētbrihim.

Augusta pirmās svētdienas pēcpusdienā Silenieku kapsētā valdīja mūsdienām neraksturīga gaisotne un saskarsme. Pat pilnīgi sveši cilvēki, sastopoties pirmo reizi dzīvē, cits citu sveicināja un mazliet aprunājās! Tā kā uz svētbrihi bija ieradies daudz ļaužu, viņi cits par citu parūpējās, lai visiem pietiktu vietas, kur apsēsties. Jā, iespējams, ka mazliet vecmodīgi, taču tik aizkustinoši!

Tieši pulksten 16 sāka zvanīt Silenieku lielais zvans, it kā vēstīdams, ka jāsākas kapusvētku

svinīgajai daļai. “Mēs zinām: kad mūsu laicīgais telts mājoklis būs nojaukts, tad mums ir ēka no Dieva, mājoklis, kas nav rokām taisīts, bet mūžīgs debesīs,” šī apustuļa Pāvila 2. vēstulē korintiešiem, kas lasāma Jaunajā Derībā, ierakstītā patiesība tika atgādināta klātesošajiem, kā arī nolasīts Nīcas draudzes mācītāja Arvīda Bobinska sagatavotais sprediķis.

Kaut arī cilvēka aiziešana Mūžībā tuviniekiem ir liels un sāpīgs zaudējums, jāatceras, ka garīgajā dzīvē nepastāv nāve jeb iznīcība. Ticīgam cilvēkam līdz ar šīs zemes gaitu pārtraukšanu sākas cita eksistences forma, kuŗā valda nevis bēdas, bet laime un prieks. Šī iemesla dēļ kapusvētku apmeklētāji bija aicināti savus mirušos tuviniekus pieminēt nevis ar skumjām, bet gan pašāvivā uz Dievu un apgarotā apcerē par brīžiem, kas aizvadīti kopā, pirms radnieks vai draugs devies Mūžības ceļos.

Svētbrihim beidzoties, apmeklētāji vis nesteidza mājup, bet cits ar citu vēl mazliet parunājās un tikai tad atstāja Silenieku kapsētu. Lai satiktos atkal pēc gada.

Svētki vasaras viducī

MŪSĒJIE PASAULĒ

MARISS JANSONS

Apvienotā Karaliste

24. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Barbican Hall, London

Austrija

26., 27. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Wiener Musikverein

Brisele

23. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Palais des Beaux-Arts, Brüssel

Itālija

28. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Teatro alla Scala, Milano

Luksemburga

22. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Luxembourg, Philharmonie

Šveice

20. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Lugano Arte e Cultura

Vācija

12., 13. oktobris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Herkulessaal, München

9., 10. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Gasteig, München

16., 18. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks*, Gasteig, München

ANDRIS NELSONS

ASV

22., 23., 26., 28., 29., 30. septembris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra*, Symphony Hall, Boston, MA

1. oktobris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra*, Franklin Park, Boston, MA

3., 5., 6., 7. oktobris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra*, Symphony Hall, Boston, MA

21., 24., 25., 30. novembris, 1., 2. decembris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra*, Symphony Hall, Boston, MA

Vācija

16. oktobris Andris Nelsons un *Wiener Philharmoniker*, Konzerthaus Dortmund

AINĀRS RUBIĶIS

Apvienotā Karaliste

29. septembris, 6., 13. oktobris Ainārs Rubiķis diriģē Pētera Čaikovska operu "Jevgeņijs Oņegins", *Canolfan Mileniwm Cymru*, Cardiff

Somija

20. decembris Ainārs Rubiķis diriģē Džuzepes Verdi operu "Traviata", *Suomen Kansallisooppera*, Helsinki

ANDRIS POGA

Francija

21. septembris Andris Poga un *Orchestre Symphonique de Lucerne*, festival de Besançon, Théâtre Ledoux, Besançon

KRISTĪNE OPOLAIS

Čehija

7. septembris Kristīne Opola is festivālā "Dvořák Prague Festival", *Rudolfinum*, Dvořák Hall, Prague

ELĪNA GARANČA

Apvienotā Karaliste

14. novembris Elīnas Garančas solokonzerts, *Wigmore Hall*, London

29. novembris, 2., 6., 9., 12., 15., 19., 22. decembris Elīna Garanča Santucas lomā Pjetro Maskanji operā "Zemnieku gods", *Royal Opera House*, London

Austrija

11. novembris Elīnas Garančas solokonzerts, *Wiener Musikverein*

Francija

10., 13., 16., 19., 22., 25., 28. oktobris Elīna Garanča princeses Eboli lomā Džuzepes Verdi operā "Dons Karloss", *Opéra Bastille*, Paris

MARINA REBEKA

ASV

16., 20. oktobris Marina Rebeka Normas lomā Vinčenco Bellīni operā "Norma", *The Metropolitan Opera*, New York, NY

19., 20., 25., 29. novembris Marina Rebeka Leilas lomā Žorža Bizē operā "Pērļu zvejnieki", *Lyric Opera of Chicago*, IL

Spānija

12. decembris Marina Rebeka Galā koncertā, *Palau de la Música Catalana*, Barcelona

Vācija

24. septembris Marina Rebeka un *Chor des Bayerischen Rundfunks*, *Prinzregententheater*, München

INGA KALNA

Spānija

13., 16., 18., 21., 23. septembris Inga Kalna Lucio Cinnas lomā Volfganga Amadeja Mocarta operā "Lucio Silla", *Teatro Real de Madrid*

LIENE KINČA

Austrija

1., 7., 17. decembris Liene Kinča Gutrunas lomā Riharda Vāgnera operu tetraloģijā "Nibelungu gredzens" ("Dievu mīkreslīs"), *Theater an der Wien*

2., 9., 18. decembris Liene Kinča Zīglandes lomā Riharda Vāgnera operu tetraloģijā "Nibelungu gredzens" ("Valkīra"), *Theater an der Wien*

SILGA TĪRUMA

Francija

10., 13., 16., 19., 22., 25., 28., 31. oktobris, 5., 8., 11. novembris, Silga Tīruma Balss no debesīm (*Une voix d'en haut*) lomā Džuzepes Verdi operā "Dons Karloss", *Opéra Bastille*, Paris

ZANDA ŠVĒDE

ASV

7., 11., 14., 19., 22., 26., 30. oktobris, 3. novembris Zanda Švēde Madalēnas lomā Džuzepes Verdi operā "Rigoletto", *Lyric Opera of Chicago*, IL

1., 5., 10., 14., 18., 26., 30. novembris Zanda Švēde Grimgerdas lomā Riharda Vāgnera operā "Valkīra", *Lyric Opera of Chicago*, IL

MARGARITA VILSONE

Vācija

29. oktobris Margarita Vilsonē Mimi lomā Džakomo Pučīni operā "Bohēma", *Staatstheater Nürnberg*

ALEKSANDRS ANTOŅENKO

ASV

24., 27., 29. novembris, 2. decembris Aleksandrs Antoņenko

Džuzepes Verdi "Rekvēmā", *The Metropolitan Opera*, New York, NY

PĒTERIS VASKS

Apvienotā Karaliste

27. septembris – 1. oktobris Pēteris Vasks, rezidējošais komponists festivālā "Oxford Chamber Music Festival"

1. novembris Pēteris Vasks, "Concerto", atskaņo *Scottish Chamber Orchestra*, *Younger Hall*, St Andrews

REINIS ZARIŅŠ

Apvienotā Karaliste

17. oktobris Reinis Zariņš, *Church of St Bartholomew*, London

3. novembris Reinis Zariņš, *St George's Bristol*

ASV

8. decembris Reinis Zariņš, *Marquand Chapel*, *Yale School of Divinity*, New Haven, CT

VESTARDS ŠIMKUS

Belģija

15. septembris Vestards Šimkus, *Koninklijk Conservatorium Brussel*

Spānija

20. oktobris Vestards Šimkus, *Biblioteca de Catalunya*, Barcelona

Vācija

14. septembris Vestards Šimkus, *Piano Salon Christophori*, Berlin

AURĒLIJA ŠIMKUS

Itālija

2. septembris Aurēlija Šimkus solo koncerts, *Cervo*

VOKĀLĀ GRUPA "LATVIAN VOICES"

Itālija

7., 8., 9. septembris *Latvian Voices* festivālā "Coro Polifonico Malatestiano di Fano", *Basilica di San Paterniano*, Fano

Pirms 30 gadiem un vēlāk

Atcerēsimies 1987. gada 23. augustā, kad grupa *Helsinki-86* pie Brīvības pieminekļa sarīkoja Molotova-Ribentropa pakta upuru piemiņas pasākumu, pulcinot 10 000 cilvēku. Foto, kuŗus uzņēma un no Latvijas nākamajā dienā izveda Vivita Rozenberga un kuŗi sasniedza pasaules sabiedrību.

1989. gadā aptuveni divi miljoni Baltijas valstu iedzīvotāju satevās rokās kopīgā akcijā, veidojot 600 kilometrus garu dzīvo ķēdi, kas savienoja Lietuvas, Latvijas un Igaunijas galvaspilsētas. Ar karogu pie Brīvības pieminekļa arī **Dainis Mjartāns** (priekšplānā).

ĪSZIŅAS

Latvijas Zemessardzei 23. augustā apritēja 26. gadadiena, kuŗai par godu pateicības vārdus izteica aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis un NBS komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš. Tradicionāli visā valstī notika zibakcija "Esmu zemessargs", kuŗas laikā Zemessardzē dienējošie darbā ieradās formastērpā. Tā demostrejojot, cik daudz Latvijā ir zemessargu, un radot svētku sajūtu.

Daugavpils pilsētā septembrī sāksies latviešu valodas kursi iedzīvotājiem, kuŗus finansiāli atbalstīs pilsētas dome. Prioritāte būs tiem iedzīvotājiem, kuŗiem nepieciešami kursi LR pilsonības iegūšanai, valsts valodas prasmes līmeņa iegūšanai vai tā paaugstināšanai. Apmācības notiks 360 nepilsoņiem, kas būs sadalīti 18 grupās vairākos pilsētas mikrorajonos. Programma paredzēta 100 stundām.

Rīgā 9. septembrī notiks V Tēva dienas festivāls, uz kuŗu pulcējas no visas Latvijas, jo citur nesvin Tēva dienu un īpaši neizceļ tēva nozīmi ģimenē. Festivāls sāksies plkst. 12 ar ģimenisku gājienu no Brīvības pieminekļa līdz Vērmanes dārzam. Ielūgtas ir ģimenes no visas Latvijas. Tēva dienas festivāls ir bez maksas, ko rīko Latvijas vecāku organizācija.

Gulbenes-Alūksnes bānītīm 2. septembrī aprit 114. dzimšanas diena. To svinēs plkst.11, izbraucot no Gulbenes uz Alūksni, kuŗstacijās, īpaši Stāmerienā, būs dažādi pārsteigumi un jautras izdarības. Alūksnē bānītis plkst. 15.15 sagaidīs ar dziesmām Latvijas Nacionālā teātra aktrise Dita Lūriņa-Egliena, diriģents Ints Teterovskis un vairāki citi. Gulbenes-Alūksnes bānītis ir vienīgais regulāri kursējošais ne tikai Latvijā, bet arī Baltijā. Tāpēc kopš 2000. gada septembrī tiek rīkoti Bāniņa svētki.

Carnikavas novada dome līdz 22. septembrim jau 15. reizi izsludinājusi konkursu dzejnieka Ojāra Vācieša literārai prēmijai, informē pašvaldība. Tā tiks piešķirta par iepriekšējā literārajā gadā izdotu dzejoļu krājumu. Pretendentus prēmijai dzejā drīkst izvirzīt grāmatu apgādi, laikrakstu, žurnālu redakcijas, kultūras institūcijas, kā arī valsts un sabiedriskās organizācijas, iesniedzot Carnikavas novada domē (Stacijas ielā 5). Tālrunis informācijai: +371 67993545 vai +371 28615155.

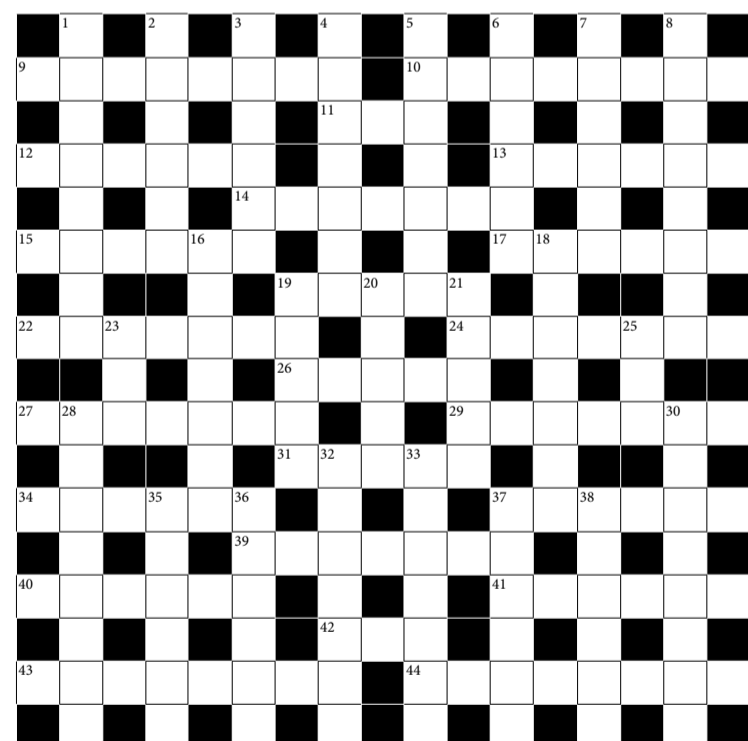
Rīgā no 4. līdz 8. septembrim notiks V Starptautiskais alus, kvasa un iesala dzērienu konkurss Baltic Beer Star 2017, viesnīcā "Radisson Blu Ridzene Hotel". Tos izvērtēs profesionāla žūrija, ņemot vērā konkurētspēju Baltijas un Eiropas tirgū. Latvijas 35 alus darītāvās šogad 6 mēnešos kopumā sarāžoti 45,995 miljoni litru alus, kas ir par 12,04% vairāk nekā iepriekš, liecina VID apkopotie akcīzes preču aprites rādītāji.

Rīgā no 6. līdz 9. septembrim Ķīpsalas izstāžu hallē risināsies izstāde Riga Food 2017, kur no Latvijas reģioniem saplūdis māražotāju garšas un kulinārais mantojums. "Lauku Ceļotājs" stendā notiks īpaša projekta "Livonijas garšas" atklāšana - no marinētām brēļņiņām līdz kausam pašbrūvēta alus - visa vēsture būs uz galda. Tolaik kartupeļu vēl nebija. Projektā plānots iesaistīt aptuveni 250 mazo pārtikas ražotāju un ēdināšanas pakalpojumu sniedzēju no Latvijas un Igaunijas.

Īsziņas sagatavojusi Valija Berkina

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MIKLA

robežots cilvēks ar mietpilsoniskiem uzskatiem un liekulīgu rīcību. 16. Īpašas tapas detaļu savienošanai. 18. Šāviņš ar apaļu ložu pildījumu. 19. Upe Gaujas baseinā. 20. Mugurkaulnieku asinsrades orgāns. 21. Sens gaismeklis. 23. Nelidojošs putns Austrālijā. 25. Odžu dzimtas čūska. 28. Piezīmes zem teksta, lappuses apakšā. 30. Itāliešu fiziķis, astronoms, mehaniķis (1564-1642). 32. Neliels pašgājējs kuģis. 33. Tēraudpeleķis metāls ar augstu kušanas temperatūru. 35. Nicinājums un izsmiekls. 36. Pilsēta Kurzemē. 37. Kājas daļa. 38. Katoļu klostera priekšnieks.

Krustvārdu mikla Nr. 32, atrisinājums

Līmeniski. 4. Šāpēt. 10. Asimilēt. 11. Ēstgriba. 12. Aprīt. 13. Kārtot. 14. Lokāls. 15. Eksotisks. 18. Gints. 20. Kauss. 21. Taka. 23. Akra. 24. Kapri. 26. Oregona. 27. Rūķis. 30. Roterdama. 31. Pārstāvēt. 33. Brien. 35. Atzīmes. 37. Visla. 39. Āzis. 40. Suta. 41. Skart. 43. Skābs. 45. Karuselis. 49. Sandra. 50. Pipars. 51. Imami. 52. Vēstules. 53. Melānija. 54. Ausma.

Stateniski. 1. Aspāzija. 2. Imitēt. 3. Elite. 4. Stabs. 5. Pārsteigt. 6. Tētis. 7. Atols. 8. Trekna. 9. Obeliski. 16. Kūko. 17. Kūka. 19. Stiprināt. 20. Karātavas. 22. Aromāts. 23. Annāles. 24. Kar. 25. Putni. 28. Ķēves. 29. Sit. 32. Līdzsvars. 34. Reklamēt. 35. Aiza. 36. Suņi. 38. Libērija. 42. Radīts. 44. Kupena. 45. Kails. 46. Raisa. 47. Laima. 48. Spals.

Līmeniski. 9. Saņemt apliecināšanu par izgudrojumu. 10. Stāvoklis, kad traucēta līdzsvara sajūta. 11. Starptautiska organizācija (abrev.). 12. Īsa un resna. 13. Skaļš strīds. 14. Apdzīvota vieta Vecpiebalgas novadā. 15. Upe Priekškaukāzā. 17. Atlaide grāmatvedībā par maksāšanu skaidrā naudā vai pirms termiņa. 19. Nelieli graužēji. 22. Latviešu aktrise (1946.). 24. Spaņu konkistadors (1485-1547). 26. Latviešu operu režisors (1905-1990). 27. Mucu aizbāžņi. 29. Plūdmale. 31. Katoļu garīdznieks Francijā.

34. Īpašs stāvoklis spiritismā. 37. Karpu dzimtas zivs. 39. Ar kaujas mašīnu tiešā saskarē dot triecienu ienaidnieka mašīnai. 40. Tēls A. Brigaderes triloģijā "Dievs, daba, darbs". 41. Bezrūpīga, laimīga eksistence. 42. Papagaiļu dzimtas putns. 43. Māju piebūves. 44. Valsts Rietumāfrikā. **Vertikāli.** 1. Līdzdalībnieki, kompanioni. 2. Slēgts zemes nocietinājums ar valni un grāvi. 3. Vecaine. 4. Ērģeļu daļa. 5. Induktivitātes spole. 6. Balandu dzimtas dārzeni. 7. Valsts Dienvid-eiropā. 8. Pašapmierināts un ap-

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

Ainars Bagatskis:
“Mums pa spēkam ir lieli panākumi!”

JĀNIS ERENBERGS

24. augustā, Arēnā Rīga 7000 skatītāju klātbūtnē ar pārliecinošu uzvaru 103:69 pār Čehijas basketbolistiem beidzās Latvijas nacionālās valstsvienības gatavošanās gaidāmajām Eiropas meistarsacīkstēm. Pārbaudes ciklā mūsu groza bumbas meistari aizvadīja astoņas spēles, kuŗās guva sešas uzvaras, bet piedzīvoja divus zaudējumus. Zīmīgi, ka savā laukumā latvieši izcīnījuši tikai panākumus. Vērtīgākais no tiem neapšaubāmi ir uzvara pār dienviņu kaimiņvalsti Lietuvu ar 87:77. Savukārt basketbola statistiķiem vēl svarīgāks varētu šķist panākums ar 77:65 pār Poliju, jo tieši šajā spēlē pieaugušo komandā debitēja daudzsološais Latvijas basketbola talants Kristaps Porziņģis. Jāpiebilst gan, ka cīņā pret Lietuvu Porziņģis iedzīvojās savainojumā, tomēr viss liecina, ka viņš ar pilnu spēku varēs piedalīties Eiropas meistarsacīkstēs, kas sāksies 1. septembrī.

2017. gada Eiropas meistarsacīkstēs šogad notiks četrās valstīs vienlaikus: Somijā, Izraēlā, Rumānijā un Turcijā. Pirmajā posmā 24 komandas sadalītas četrās grupās pa sešām vienībām. Izslēgšanas spēlēm kvalificēsies labākās četras komandas no katra sesteta. Latvija grupas turnīra cīņas aizvadīs no 1. līdz 7. septembrim Stambulā. 1. septembrī mūsu puīšiem pretī stāsies Serbija, 2. septembrī Beļģija, 4. septembrī Lielbritānija, 5. septembrī Krievija un 7. septembrī – Turcija.

Piedāvājam mūsu lasītājiem interviju (tā notika 26. augustā) ar Latvijas basketbola nacionālās valstsvienības galveno treneri Ainaru Bagatski, kuŗa vadībā komanda stāsies pretī Eiropas grandiem Turcijā.

Cik ilgi jau esi pie izlases stūres?

Būs astotā vasara.

Kuŗa no vadītājām komandām palikusi prātā visvairāk?

Pagaidām – pati pirmā. Tās vidējais vecums bija tikai 22 gadi, bet pretī mums nāca tādas basketbola lielvalstis kā Serbija, Izraēla, Itālija, Vācija un Francija labākajos virknējumos. Sāncen-

šiem bija vismaz pa vienam Nacionālās Basketbola asociācijas (NBA) spēlētājam un vairāki Eirolīgas basketbolisti. Tomēr mēs izturējām. Turpmākajos gados katra no komandām ar kaut ko ir bijusi unikāla un vienreizēja. Daudzi epizodi man palikuši labā atmiņā.

Vai ir kāds basketbola treneris, no kura tu iespaidojies visvairāk?

No katra speciālista esmu mā-

ciņies kā darīt un kā nedarīt. Gan kā spēlētājs, gan kā treneris. Nav sliktu treneru, ir tikai veiksmīgi un neveiksmīgi. Galvenais – no katra paņemt to labāko un vērtīgāko. Reiz kāds serbu kollega man teica, ka no malas ir viegli ievērot, kā vajag darīt un kā nedarīt, bet svarīgi to ievērot tieši savā darbībā.

Kas ir šī izlases modeļa spēcīgās un kas – vājās puses?

Spēks – tie ir motivēti basketbolisti, kas nav izlutināti ar lielām uzvarām. Atlicis vien spert platu soli, lai šīs uzvaras gūtu. Jāuzsver, ka šim sastāvam ir uzvarētāju psiholoģija. Tā ir māka uzvarēt pat tad, kad spēle neiet no rokas. Pārbaudes spēles apliecināja, ka arī komandas vadība zina, kā palīdzēt uzvarēt. Ja mēs spēsim uzvarēt tad, kad neiet, mums pa spēkam būs lielas lietas!

Kāds ir šīs izlases spēlētāju kopas iekšējais mikroklīms?

Tāpat kā iepriekšējos gados – lielisks. Iepriekšējos gados mums nācās spēlēt bez izteiktiem centra spēlētājiem. Tas mūs ir norūdijs. Tieši komandas “ķīmija” ir bijusi tā, kas ļāva izdzīvot. Viens par otru treniņos, viens par otru spēlēs. Un pat tad galu galā atrodam spēku pasmaidīt.

Ja tu būtu Latvijas Basketbola savienības prezidents Valda

Voīna vietā, kādu uzdevumu mūsu komandai izvirzītu šajās Eiropas meistarsacīkstēs?

Es nekādi nevaru būt viņa vietā... Tomēr viens no uzdevumiem varētu būt šāds – būt labākajiem! Ja tas padosies, tad būs lieli panākumi. Es nekad neesmu solījis konkrētas vietas nedz kā kluba, nedz kā izlases treneris. Es varu nodrošināt modernu basketbolu. Ja tas izdosies, būs arī

kus četrās valstīs? **Vai labāk tomēr nebūt spēlēt vienā vai maksimums divās kaimiņvalstīs?**

Man šāda četru valstu sistēma patīk! Atcerēsimies 2015. gadu, kad Eiropas meistarsacīkšu viens no grupu turnīriem notika Rīgā. Bija gan līdzjutēju atbalsts, gan spēlētāju atdeve. Meistarsacīkšu vienlaicīga norise četrās vietās ļauj arī pēc iespējas vairāk popularizēt basketbolu.

Vai kāds no Latvijas izlases varētu iekļūt Eiropas meistarsacīkšu simboliskajā piecniekā?

Gribu iztikt bez konkrētiem uzvārdiem, bet tā varētu būt. Mums ir tādi basketbolisti, un ne viens vien.

Viens no viņiem noteikti ir Kristaps Porziņģis...

Kristaps ir unikāls spēlētājs, kas piesaista lielu pretspēlētāju uzmanību. Līdzjutēji Rīgā jau redzēja, kā pret viņu cenšas spēlēt poļi un kā lietuvieši. Viņam ir izcili dotumi uzbrukumā un aizsardzībā!

Sieviešu izlase jau izcīnīja ceļazīmi uz pasaules meistarsacīkstēm, bet kā būs ar vīriem?

Mums sistēma ir nedaudz citādāka. Gan pasaules meistarsacīkšu, gan olimpisko spēļu dalībnieki tiks noteikti atsevišķos turnīros.

Turcijā, lielos vilcienos vērtējot, tomēr nāksies iztikt bez “sestā” spēlētāja – sirsnīgajiem un skaļajiem Latvijas valstsvienības līdzjutējiem...

...nu, sestais spēlētājs nekad nevar būt par daudz. Aicinu visus Latvijas vienības līdzjutējus uz Stambulu, un karsti atbalstīt mūsu basketbolistus! Vietas pietiks visiem!

Arī pret Turciju?

Nu, par to gan neesmu pārlie-

cināts, bet pārējās spēlēs – droši! **Paldies par interviju!**

Eiropas meistarsacīkšu dalībnieki. **A grupa** (Helsinki, Somija) – Francija, Grieķija, Somija, Slovēnija, Polija, Islande. **B grupa** (Telaviva, Izraēla) – Lietuva, Itālija, Izraēla, Gruzija, Vācija, Ukraina. **C grupa** (Klužnapoka, Rumānija) – Spānija, Čehija, Chorvācija, Melnkalne, Ungārija, Rumānija. **D grupa** (Stambula, Turcija) – Serbija, **Latvija**, Turcija, Beļģija, Krievija, Lielbritānija. **Latvijas komandas spēles** pirmajā posmā (Latvijas laiks): 1. septembrī plkst. 17. ar Serbiju, 2. septembrī plkst. 14.15 ar Beļģiju, 4. septembrī plkst. 14.15 ar Lielbritāniju, 5. septembrī plkst. 14.15 ar Krieviju, 7. septembrī plkst. 20.45 ar Turciju.

Izloze pasaules kausa izcīņai

Pēc Eiropas meistarsacīkstēm Latvijas izlasi gaidīs jauns izaicinājums. Būs jāpiedalās **Pasaules kausa izcīņas kvalifikācijā**. Šī turnīra dēļ netiks pārtrauktas NBA meistarsacīkstes un ULEB (Eiropas Basketbola līgu Savienība) Eirolīgas sacensības. Tāpēc Latvijas komandai nevarēs palīdzēt basketbolisti, kuŗi spēlē ārzemju klubos – Kristaps Porziņģis, Dāvis un Dairis Bertāni, Jānis Strēlnieks, Jānis Timma. 2019. gada Pasaules kausa izcīņas basketbolā kvalifikācijas turnīra pirmajā kārtā B grupā Latvijas, Turcijas un Ukrainas izlasēm kā ceturrtā konkurente pielozēta priekškvalifikācijas grupas uzvarētāja – Zviedrijas izlase, Latvijas komandai cīņa par ceļazīmi uz Pasaules kausa izcīņu sāksies 23. novembrī ar izbraukuma spēli Turcijā, bet otrajā spēlē 26. novembrī savā laukumā jāuzņem tieši zviedri.

SIA “Mežusili”

- Izgatavojam meža apsaimniekošanas projektus visā Latvijā
- Sniedzam pakalpojumus cirsmu plānošanā un mežizstrādē
- Veicam mežu atjaunošanu un jaunaudžu kopšanu
- Novērtējam un pārkam cirsmas un mežu īpašumus
- Veicam īpašumu apsaimniekošanu ilgtermiņā

Vairāk informācija:
Tel. nr. (+371) 29993292
e-pasts: mezusili@gmail.com

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports**, **gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

SARĪKOJUMI

(Turpināts no 8. lpp.)

Par vēlmi izņemt grāmatas lasīšanai, lūdzu, zvanīt **Mārai Prāvs**, tālr.: 727-851-941

5.septembrī 19:30 Biedrības valdes sēde.

14.oktobrī 10:00 *War Veterans Memorial Park* 9600 Bay Pines Blvd. N nojumē #4 (ieejas vārti parkā pie 94th Str. N) notiks Daugavas Vanagu apvienības Floridā rīkotais gadskārtējais *pikniks*. Līdzī jāņem priecīgs prāts un groziņi kopīgam azaidam. Par ceptām desiņām, sutinātiem skābiem kāpostiem un vēsu dzērienu gādās Vanadzies un Vanagi.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:00 Centrā. Info: 514-

992-9700.

2.-4.septembrī Tērvetes 60. gada jubileja draudzes īpašumā Sarkanās upes krastos (*Chemin Tervette* Grenville-sur-la-Rouge QC J0V 1B0). Info: "webpages", english-tervete, tervelte.ca

8.oktobrī 11:00 Pļaujas svētku Dievk. Mielasts.

VAŠINGTONA (DC)

Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville MD 20850-3121).

8.septembrī Valmieras Drāmas teātra viesizrāde – Harija Gulbja "Medību pils". Rīko LOV.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.word-press.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veil-

lande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 koņa mēģinājums

DIEVKALPOJUMI

• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.** (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr: **617-232-5994**. Māc. Igors Safins. Runas stundas trešdienās 10:00 - 15:00, piektdienās 16:00 - 18:00. **Dievk. notiek 10:00.** **3.septembrī** 11:00 Dievk. Piesaulē. **17.septembrī** māc. Igora Safina ieviešana amatā.

• **Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.** (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Čikāgas-Ciānas-draudze-255043897965234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr.birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pētera dr.** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Čikāgas latv. baptistu dr.** (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc Dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 15:00 – 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 – 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** **10.septembrī** Dievk. Sadraudzība. **24.septembrī** Dievk.

• **Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.** *Shepherd of the Coast Luth.Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane *Gibbs*, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

• **Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.** baznīca (1927 Riverside Ave, Los Angeles CA 90039). **Dievk. notiek 11:00.**

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00** Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis. **Dievk. notiek 11:00.** **3.septembrī** Dievk. nenotiks. **10.septembrī** Dievk. **17.septembrī** Dievk.

Vilmingtonā (*Good Sheperd* bazn. 1530 Foulk Rd- Rt.261) 15:00 Dievk.

24.septembrī angļu val. Dievk. ar Sv.vak. **1.oktobrī** Pļaujas svētku Dievk. ar Sv.vak. *Bazārs*. Pusdienas. **8.oktobrī** laju vadīts Dievk. **15.oktobrī** Dievk. ar Sv.vak.

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A. *Graham*. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds. **3.septembrī** Dievk. *Garezerā* ar kristībām. **Kal.baznīcā** **Dievk.nenotiks.** **10.septembrī** Dievk. ar dievg. **17.septembrī** Dievk. **20.septembrī** 11:00 Bībeles stunda Kalamazū. **24.septembrī** Dievk. angļu valodā. **1.oktobrī** Pļaujas svētku Dievk. ar dievg. **8.oktobrī** Vārda Dievk. **15.oktobrī**

Dievk. ar dievg. **15.oktobrī** 16:00 sveicišu Dievk. *Riversaide* kapsētā. **18.oktobrī** 11:00 Bībeles stunda ciemā Latvija. **22.oktobrī** Dievk. **25.oktobrī** 11:00 Bībeles stunda Kalamazū. **29.oktobrī** Reformācijas 500 gadu atceres Dievk. ar dievg. **5.novembrī** Dievk. angļu valodā. **12.novembrī** Dievk. ar dievg. **15.novembrī** 11:00 Bībeles stunda Kalamazū. **19.novembrī** Valsts svētku Dievk. KLB rīkotais Valsts svētku akts. **26.novembrī** Dievk. ar dievg.

• **Klīvlādes Apvienotā latv. ev. lut. dr.** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu draudzes dievk. notiek svētdienās 14:30.** Bībeles stundas notiek 10:00 katrā mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā.

• **Lankastera: Mt. Calvary Lutheran Church** (308 East Petersburg Rd, Lititz Lancaster, PA 17543). Māc. Dr. Ruta S. Ziedone (PO Box 380, Henryville PA 18332), mob. tālr.: 570-460-5375, e-pasts: silver11@ptd.net un emer. māc. Dr. Arvīds Ziedonis (529 Linden Place, Cresco PA 18326-7248), tālr.: 570-629-6349, e-pasts: ziedonis@ptd.net

• **Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.** (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galiņa, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00.** 2.svētd. Dievk. angļu valodā. Pensionāru saiets katrā otrajā ceturtdienā.

• **Mančēsteras latv. ev. lut. dr.** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062.

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.** (1853 N 75th Str, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibiskape Lauma Zušēvica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com, Dr. pr. Sandra Kalve, tālr.: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

• **Minneapolis – St. Paulas latv.ev.lut.dr.** (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). **Dievk. sākas 10:00.** Pēc Dievk. sadraudzība. **3.septembrī** Dievk. **10.septembrī** Dievk. ar Sv.vak. **17.septembrī** Dievk. Lat.Univ. gadasvētki. **21.septembrī** 11:00 Bībeles stunda. **24.septembrī** Dievk. Teātris "Medību pils". **26.septembrī** 19:00 Bībeles stunda. **1.oktobrī** Pļaujas svētku Dievk. ar Sv.vak. un bērnu uzrunu. Mielasts.

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.** *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus, tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org. **Dievk. notiek 14:00.** Mācītāja vieta vakanta.

Valdes sēdes notiek ceturtdienās 19:00.

2.-4.septembrī Tērvete svin 60.gada jubileju draudzes īpašumā Sarkanās upes krastos (*Chemin Terrvette* Grenville-sur-la-Rouge QC J0V 1B0). Info: "webpages", tervelte.ca

(Turpināts 19. lpp.)

Mūža mierā aizgāja
Māte, krustmāte un tante

ILGA I. LERCHS,
dzim. KORNETS

Dzimusi 1922. gada 16. martā Rīgā,
mirusi 2017. gada 11. augustā Indianapolē

Viņu mīlā piemiņā paturēs
DĒLS VALDIS LERCHS

DAGNIJA OZOLS LĀCIS UN ANDRIS LĀCIS
MĀSAS MAZMEITA LARISA LĀCIS BROSKO AR ĢIMENI
MĀSAS MAZDĒLS EDUARDS ANDRIS LĀCIS

MĀSAS MEITA DR. INGRĪDA IVETA OZOLS PERDUE AR ĢIMENI

Tev zeme bij' svēta, kur piedzimi,
Un valoda mīla, ko runāji;
Tik tālos ceļos pagura kājas,
Un svešā zemē apstājās sirds.
/M. Udenane/

Mūžībā aizgājusi
mūsu mīlā māte,
vecmāmiņa, vecvecmāmiņa
un korp! Zinta mūža locekle

JANĪNA OZOLS-WEISS

Dzimusi 1926. gada 24. jūlijā Tukumā,
mirusi 2017. gada 11. jūlijā *Rancho Bernarda*, Kalifornijā

Mīlā piemiņā paturēs
DĒLS TĀLIS UN DIVI MAZBĒRNI – DANA UN MORGANA

Janīnas bēres notika mājās šaurā ģimenes lokā 2017. gada 30. jūlijā. Viņas pelni tiks sūtīti uz Zviedriju, lai tos apglabātu līdzās mātei un tēvam netālu no Gēteborgas.

(A private family celebration of her life was held at home on July 30, 2017. Her ashes are being sent to Sweden to be interred with her Mother and Father near Goteburg.)

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

10.septembrī Dievk. Centrā.
24.septembrī 15:00 Dievk. Centrā ar māc. Zvirgzdi. **1.oktobrī** Kapu svētki *Mount Royal*.
22.oktobrī Dievk. Centrā.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** Draudzes dienvids (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com **17.septembrī** 13:30 Dievk. ar dievg. **1.oktobrī** 13:30 Pļaujas svētku Dievk. ar dievg. **22.oktobrī** 11:00 Dievk. ar dievg. Svētku pusdienas, atzīmējot **Draudzes Dievnamam- 50 & Reformācijai- 500.**

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY).

St. Andrew Lutheran Church (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ).

Salas bazn. (4Riga Ln, Melville NY).

Manhatena, *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY).

Priedaine (1017 State Rte 33, Freehold NJ).

10.septembrī 10:00 Jonkeru bazn. Dievk. ar dievg. Māc. Saivars.

10:30 Salas bazn. Laju vadīts Dievk. (Baiba Kļaviņa). *Pikniks.*

13:30 *St. Andrew* bazn. Dievk. ar dievg. Māc. Saivars.

17.septembrī 10:00 Jonkeru bazn. Dievk. Māc. Saivars.

10:30 Salas bazn. Dievk. Māc. Saliņš.

23.septembrī 14:00 Manhatenā, *Seafarers* ban. Dievk. Māc. Saliņš.

24.septembrī 10:00 Jonkeru bazn. Dievk. Māc. Saivars.

10:30 Salas bazn. Dievk. Māc. Saliņš.

13:30 *St. Andrew* bazn. Dievk. Māc. Saivars.

• **Ročesteras ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14450). **Dievk. notiek 14:00.** Diakone Linda Sniedze-Taggart. **10.septembrī** Dievk. ar dievg. dz.grām.

• **Saginavas latv. ev. lut. dr.:** (128 N Elm Str, Saginava, MI). Kontaktpersona *Mary Beth* Dzirnī: 989-781-1163, e-pasts: dzirnis@chartermi.net

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīns, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Māc. Mārtiņš Rubenis. **Dievk. notiek 12:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). **Dievk. notiek katrā mēneša 3. svētdienā 14:00.** Pēc Dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **Dievk. notiek 10:30.** Prāv. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvianchurch.org **3.septembrī** Dievk.

nenotiek! 10.septembrī Dievk. ar dievg.

• **Skenktedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart. **17.septembrī** 14:00 Dievk., dz.grām.

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** *Dievk. notiek 14:00 Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707), kā arī Biedrības namā. **Bībeles stundas notiek Biedrības namā 11:00.** Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001.

Katrs 1. svētdienas Dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00. **3.septembrī** Bībeles stunda. **10.septembrī** Dievk. Biedrības namā. **17.septembrī** Bībeles stunda. **24.septembrī** Bībeles stunda. **1.oktobrī** Biedrības namā Pļaujas svētku svētki ar pašu nestām brokastīm. Visi mīļi gaidīti! **8.oktobrī** Bībeles stunda.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca. Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 647-986-5604, E-pasts: grietins@gmail.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr.vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sympatico.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@gmail.com. Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vitols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķiši. **Dievk. notiek 11:00.** Kafijas galds. Grāmatu galds. **12:30** iesvētes mācība. **3.septembrī** Dievk. **10.septembrī** Latviešu skolas mācību gada atklāšanas Ģimeņu Dievk.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** *Ebenezer Lut. Church* (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. Diakone Linda Sniedze-Taggart.

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Lūgums sūtīt
SARĪKOJUMU un
DIEVKALPOJUMU
ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais –
SVĒTDIENĀS! Kārtējam
avīzes numuram ziņas uz
redakciju tiek nosūtītas
PIRMDIENĀS.

Šīs zemes gaitas beidzis

EDMUNDS JĀNIS PULCIŅŠ

Dzimis 1927. gada 25. augustā Tīrzā, Latvijā,
miris 2017. gada 5. jūnijā Hamiltonā, Kanadā

*Tā nu paliek ticība, cerība, mīlestība, šīs trīs;
bet lielākā no tām ir mīlestība.
(1Kor13:13)*

Mīlestībā piemin
ĒRIKS, SARMA UN HEĻĒNA

Mūžībā aizgājuši mūsu Saules ģimnazijas skolas biedri un draugi

JĀNIS ADAMOVIČS

2.8.1927 – 2.4.2017

DZINTARS SVENNE

12.15.1927 – 4.20.2017

GUNĀRS ČUKURS

12.24.1926 – 8.4.2017

*Skrien gadi prom, kā bezdelīgas žiglas,
Nes visu līdz, tik atstāj atmiņas...*

VALDA
RASMA

Mūžībā aizgājis
ilggadējais latviešu sabiedriskais darbinieks,
Pasaules brīvo latviešu apvienības,
Amerikas latviešu apvienības un Latvijas Brīvības fonda
valdes un revīzijas komisijas loceklis

VALDIS KĀRKLIS

Dzimis 1929. gada 18. martā Zvārdē, Latvijā,
miris 2017. gada 17. augustā Annandale, Virdžīnijā, ASV

Skumjās un patecībā viņu piemin
AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBA UN
PASAULES BRĪVO LATVIEŠU APVIENĪBA

Mūžībā aizgājusi mūsu
māte, vīramāte, vecāmāte

LAURA BELOVS

Dzimumi 1929. gada 17. maijā Adulienas pagastā, Latvijā,
mirusi 2017. gada 10. augustā Bostonā, New Jersey, USA

*Daudz Dieva dārzos ziedu,
Pacel acis: gaisma mirdz,
Tomēr skaistākais no visiem
Mātes svētums, mātes sirds.
/V. Mora/*

Viņu mīļā piemiņā paturēs
DĒLS LOTĀRS, VEDEKLA INGA
MAZBĒRNI ROBERTS UN LAURA EMMA

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

(Turpināts no 17. lpp.)

Anastasijai Grigorjevai – bronza

Latvijas brīvā stila cīkstone Anastasija Grigorjeva izcīnīja bronzas medaļu Parīzē pasaules meistarsacīkstēs svāra katēgorijā līdz 60 kg. Grigorjeva bronzas finālā ar 3:2 pārspēja vācieti Luīzu Nīmišu. Cīņa iesākās pasīvi, bet raunda vidū pretiniece tika pie diviem punktiem.

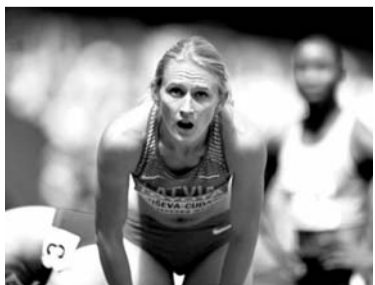
Otrā raunda sākumā vāciete dabūja pusminūtes pasivitātes sodu, kuŗa laikā viņai bija jāgūst punkti, bet Nīmišai tas neizdevās, līdz ar to Grigorjeva panāca 1:2. Tuvojoties dueļa beigām, Grigorjeva centās tikt pie uzbrukuma izdevīgām pozīcijām, kas izdevās cīņas pēdējās sekundēs, daugavpilietei izraujot uzvaru ar 3:2.

Grigorjeva ir četrcārtēja Eiropas čempione, tāpat viņas kolekcijā ir divas Vecā kontinenta sudraba un viena bronzas medaļa. Arī 2014. gadā Grigorjeva pasaules meistarsacīkstēs izcīnīja bronzu.

Universiādā – divas medaļas

Latvijas sprintere Gunta Latiševa-Čudare ar vēl vienu personīgo rekordu izcīnīja sudraba godalgu Taivēnā pasaules Universiādes 200 metru skrējienā. Par zelta medaļas ieguvēju tika kronēta Itālijas skrējēja Irene Siraguza, kuŗa finišēja pēc 22,96 sekundēm, kamēr Latiševa-Čudare bija otrā ar laiku 23,15 sekundes. Latvijas sportiste šajā disciplīnā līdz ar to sasniedza jaunu personīgo rekordu.

// FOTO: LETA

Savu personīgo rekordu Latiševa-Čudare 200 m distancē laboja jau pusfinālā, kad distancē veica 23,46 sekundes, kas turklāt bija labākais rezultāts

Māra Grīva

starp visām pusfinalistēm.

Otru medaļu Latvijas izcīnīja tāllēcēja Māra Grīva, kas cīnījās, kā saka, divās frontēs. Tāllēkšanas finālā viņas rezultāts 6,16 m deva astoto vietu. Toties trīssollēkšanā viņa sasniedza 13,58 m un ieguva bronzas medaļu.

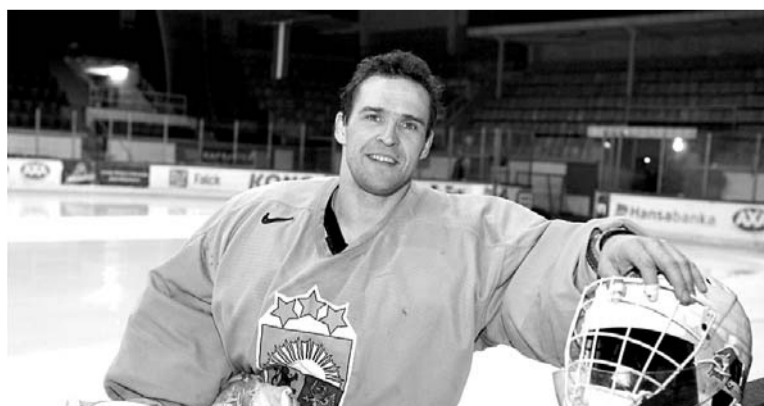
Latvijas rekordiste šķēpmešanā Madara Palameika izcīnīja sesto vietu Dimanta līgas vieglatlētiskā finālsacensībā Cīrihē. Pērnās sezonas Dimanta līgas kopvērtējuma uzvarētāja Palameika pirmajā mēģinājumā šķēpu meta 57,35 metru tūlumā, otrs piegājiens viņai netika ieskaitīts, bet trešajā mēģinājumā viņai paveicās 57,62 metru tāls raidījums. Pēc trim mēģinājumiem viņa bija pirmajā astoņniekā un tika pie vēl trim iespējam mest, vienīgajā veiksmīgajā piegājiēnā šķēpu raidot 62,60 metru tūlumā. Tikmēr uzvaru ar 65,54 metrus tālu metienu guva šī gada pasaules čempione Barbora Špotākova no Čehijas.

Latvijas šķēpmetējs Rolands Štrobinders ar jaunu personīgo rekordu spēcīgā konkurencē izcīnīja otro vietu Vācijā notikušajās sacensībās *Kostritzer Werfertag* (Kostricas metēju diena). Savā labākajā mēģinājumā Štrobinders sasniedza 85,07 m. Viņš savu personīgo rekordu laboja par vienu metru un 65 centimetriem. Iepriekšējais latvieša labākais rezultāts tika sasniegts jūlijā Jelgavā, kad viņš šķēpu raidīja 83,42 m tālu.

Artūrs Irbe strādās par treneri Latvijā

Viens no visu laiku labākajiem Latvijas hokeja vārtsargiem Artūrs Irbe pievienojies pagājušās sezonas valsts čempionvienības *Kurbads* treneru kopai.

Irbe ar savu pieredzi palīdzēs gan pieaugušo gan bērnu komandu vārtsargiem. Viņš jau uz-

sācis atsevišķas nodarbības uz ledu ar komandas vārtsargiem Uldi Čalpu, Guntaru Reisu un Nilu Grīnfolgelu, kuŗiem uz vairākām nodarbībām pievie-

nojies arī Kristers Gudļevskis, gatavojoties Nacionālās hokeja līgas (NHL) vienības Ņujorkas *Islanders* treniņnometnei. "Artūra Irbes klātbūtne vien ir iedvesmojoša, viņa atrašanās uz ledu vien motivē katru mazāko epizodu nostrādāt ar maksimālu atdevi un ieklausīties katrā vārdā," sacīja Čalpa. "Spēlējot NHL, vārtsargu treniņus viņš organizēja pats, tāpēc uzdevumus veidoja, lai ir interesanti gan spēlētājiem, gan vārtsargiem, bieži vien spēlējot uz rezultātu. Strādājot ar mums, šī iezīme nav pazudusi un tas treniņus padara sportiski daudz interesantākus. Lielu uzmanību pirms sezonas pašlaik pievēršam slidošanai un kustībai uz metienu."

Irbe no 2009. līdz 2011. gadam bija NHL vienības Vašingtonas *Capitals* vārtsargu treneris, 2015. gada sezonā šos pienākumus pildot arī Bufalo *Sabres* komandā. Kā spēlētājs Irbe pasaules spēcīgākajā hokeja līgā aizvadījis 13 sezonas četru dažādu komandu sastāvā un 2002. gada sezonā spēlēja Stenlija kausa finālā Karolinas *Hurricane* rindās. Tāpat viņš divas reizes piedalījies NHL Visu zvaigžņu spēlē. Latvijas izlases sastāvā Irbe piedalījies deviņās pasaules meistarsacīkstēs, spēlējot arī Soltleiksitijas un Turīnas Ziemas olimpiskajās spēlēs. Turīnā Irbe bija arī Latvijas olimpiskās komandas karognesējs atklāšanas ceremonijā. Tāpat viņš ir divkārtējs pasaules čempions un 1990. gada turnīra labākais vārtsargs. 2010. gadā Irbi uzņēma Starptautiskās Ledus hokeja federācijas (IIHF) Slavas zālē.

Hārtlijs turpinās vadīt Latvijas hokeja izlasi

Kanadiešu speciālists Bobs Hārtlijs turpinās vadīt Latvijas hokeja izlasi, tika paziņots Lat-

Bobs Hārtlijs

vijas Hokeja federācijas (LHF) kongresā. Līgums tika parakstīts 28. augustā. Vienošanās paredzēta uz pieciem gadiem līdz pat 2022. gada Pekinas Olim-

piskajām spēlēm. Hārtlijs par Latvijas izlases treneri kļuva pērnā gada nogalē, noslēdzot vienošanos pēc sistēmas 1+1. Viņa vadībā Latvijas hokeja izlase šogad maijā pasaules meistarsacīkstēs Vācijā izcīnīja desmito vietu, kas komandai bija labākais sasniegums kopš 2012. gada.

DAŽOS VĀRDOS

- Latvijas tenisisti labi startējuši ASV atklātajās meistarsacīkstēs: **Anastasija Sevastova** un **Ernests Gulbīšs** pirmajā spēlē pārspēja savus pretiniekus.

- Pasaules meistarsacīkstēs smaiļošanā un kanoe Čehijā **Aleksejs Rumjancevs** smaiļošanā 200m distancē izcīnīja bronzas medaļu, **Aivis Tints** un **Gatis Pranks** kanoe divnieku sacensībās 1000 m distancē – 13. vietu, smaiļošanā **Aldim Vildem** – 22. vieta.

Aleksejs Rumjancevs

- Pasaules kausa izcīņā kalnu riteņbraukšanā MTB (olimpiskajā krosā) U-23 grupā **Mārtiņš Blūms** Itālijas posmā izcīnīja otro vietu. Kopvērtējumā viņam pirmā vieta.

- Pasaules meistarsacīkstēs modernajā piecīņā Kairā Latvijas pārstāvis **Ruslans Naķonečņijs** ar 1312 punktiem izcīnīja 22. vietu.

- Pasaules kausa izcīņas posmā orientēšanās sportā Čēsīs Latvijas sportistiem labākie sasniegumi bija stafetēs.

Vīrieši ierindojās piektajā, sievietes – sestajā vietā.

- Eiropas meistarsacīkstēs skvošā Notingemā Latvijas pārstāve **Ineta Mackeviča** izcīnīja 11. vietu.

- Eiropas U-18 meistarsacīkstēs plūdmales volejbolā

Krievijā (Kazaņā) Vanesa Grosberga/Anete Namiķe izcīnīja devīto, puīši Roberts Kļaviņš/Jānis Jansons – 25. vietu.

- Eiropas meistarsacīkšu posmā vindsērīngā *Formula* klasē Liepājā **Jānis Preiss** izcīnīja otro vietu.

- Eiropas meistarsacīkstēs paraolimpiskajiem jātniekiem Gēteborgā Latvijas pārstāvis **Richards Snikus** (1. medic. gr., vissmagākie veselības traucējumi) ar zirgu *King Of The Drive* izcīnīja sudraba medaļu brīvā stila iejādē.

Sporta ziņas sakopojis P. KARLSONS